MANUSCRIPT FRAGMENTS FROM MATHO. A PRELIMINARY REPORT AND RANDOM REFLECTIONS*

HELMUT TAUSCHER
(University of Vienna)

Several years ago, Klu sdings mkhan chen Rin po che, the head of the Sa skya – Ngor lineage, detected some 50 *mchod rten* on an alluvial plateau at the edge of the village of Matho (Mang spro) in Ladakh as the origin of some malign influence on the wellbeing of the community and decided that they should be destructed.[1] One of these *mchod rten* used to be referred to popularly as the "King's stupa" (*rgyal po'i mchod rten*), and another one as the "Queen's stupa" (*rgyal mo'i mchod rten*). This local usage has obviously preserved the memory of historical facts, but it apparently mixes up names and persons and periods of time.

Although probably not all of these *mchod rten* were contemporary, they are generally said to have been erected "at the time of the Mongol war". "Normally", this expression would refer to the Tibet/Mongol-Ladakh-Mughal war around 1680,[2] and the local tradition does, in fact, associate these *mchod rten* in some way with dGa' ldan Tshe dbang (1644–1697), the commander of the Tibetan-Mongol army that invaded Ladakh at that time. Born a Mongol prince from the family of Guśri Khan, he became a devote Buddhist monk. It is reported that, due to his aversion to bloodshed, he hesitated to accept the command when he was appointed leader of this military campaign by the 5th Dalai Lama.[3] Nevertheless, his troops raided Ladakh for some four years before they could be driven back with the help of Mughal forces. Accordingly, dGa' ldan Tshe dbang is not remembered sympathetically by Ladakhis other than dGe lugs pa followers, and it seems to be easy to ascribe some sinister influence to places connected with his name. The connection with dGa' ldan Tshe dbang might be a good excuse for destructing the *mchod rten*. Historically, however, it is not possible, as the *mchod rten* were much older.

---

* My sincere thanks are due to Daniel Berounsky, John Bray, Quentin Devers, Brandon Dotson, Amy Heller, Bruno Lainé, Christian Luczanits, Nawang Jinpa, Nyima Woser, Jampa L. Panglung, Tibor Porcio, Cristina Scherrer-Schaub, Roberto Vitali and Bettina Zeisler for various information, suggestion, advice, assistance, and inspiration, and to Sarah Teetor for correcting the English.

1 The "story" surrounding the destruction of the *mchod rten* is based on personal communications from Nelly Rieuf, manager of the "Matho Museum Project", and on local gossip.

2 On these events, see, e.g., Petech 1947; Petech 1977: 71ff.; Emmer 2007; Nawang Jinpa 2015.

3 See Petech 1947: 174; Bray 2007: 4.

Possibly, the memories of this 17th century war mix with those of some military campaign by the sTod Hor (Chagatai Mongols) in mNga' ris skor gsum in mid-13th century,[4] but this is mere speculation.

Alternatively, the *mchod rten* are locally said to originate from "the times of the kings", i.e. from the times when there were kings at Matho, before Mar yul was turned into "Ladakh" under the rNam rgyal rulers.

Be this as it may – historians and archaeologists may bring more light to this matter –, the villagers apparently did not consider the threat by the *mchod rten* very serious or urgent, as about a decade was allowed to pass before they eventually took action and destroyed these *mchod rten* in spring 2014. Once they had started, however, they did their job thoroughly. They tore down the *mchod rten* and began shovelling the rubble together with all the grave goods into the river, even making use of a bulldozer. Much archaeological material was lost in this way: skeletons, a mummy, ritual objects, manuscripts, etc.

By lucky coincidence and the intervention of locals who were concerned about the fate of these relics this action was stopped, and the remaining grave goods were saved and collected at Matho Monastery by the Matho Museum Project, among them a *thangka*, long human hair, *tsa tsa* and various ritual items, and manuscript fragments. The majority of these items – though not the skeletons and the mummy – and practically all the manuscripts are from the "King's stupa".

The recovered *thangka* has been dated by the art-historians of the Matho Museum Project to the 12th century, but the early 13th century could also be considered possible.[5] Assuming that it was painted for the funeral ceremony, it could provide a date for the erection of the *mchod rten*, and the *terminus ante quem* for all the items found inside. The manuscript fragments, too, suggest this early dating. Apparently, not all of them were produced at exactly the same period, and it is not possible – at least not at the present stage – to date any of them within the narrow frame of half a century. In general, however, their formal characteristics such as *mgo yig* (fig. 1a), ornamentation (fig. 1b), the foliation systems, orthography, and palaeography indicate an early phase from the 10th to 12th century, or the early 13th century at the latest, according to the criteria presented by Scherrer-Schaub (1999: 25). On the other hand, there are very few leaves or later additions on apparently older leaves that create the impression of more "modern" writing (fig. 7c). These cases must be investigated in detail.

In addition, the only two illuminated folios discovered so far (fig. 2a) show iconographic and stylistic characteristics found in works from 11th-12th century mNga' ris, and a third fragmentary miniature, which was found inside a *tsa tsa* in a stupa at Matho village (fig. 2b), could tentatively be dated to the late 11th or early 12th century.[6]

4 Discussed in Vitali 2005: 100 ff.

5 Christian Luczanits, in an e-mail communication of 3 August 2015.

6 Amy Heller, in e-mail communications of 22 July and 7 October 2015.

With regard to content, these manuscript findings contain fragments from a great variety of literary genres: ritual texts, *pūja*, practice manuals (*khrid yig*), pith instructions (*man ngag*), eulogies (*bstod*), etc., but also "Kanjur" and "Tanjur" texts (i.e. texts that were later included in the various Kanjurs or Tanjurs), as well as philosophical commentaries that could be of Tibetan or even local origin, frequently with interlinear glosses.

From these few superficial observations we can conclude two things:

a) The "King's stupa" must have been the burial place of an important person. Nothing is known – to my knowledge – about the particular history of Matho in the 12th century or about the Matho "kings" in general. In pre-rNam rgyal times, many of the villages were "kingdoms" of their own. Some of them gained wider influence, but Matho, presumably, did not, as it had access neither to mining nor to major trade routes. Nevertheless, as an agricultural area with no competitors for pastoral land some distance up the Indus, Matho might have acquired some importance and also wealth as a supplier of food and an ally (or vassal?) of the kings of Shel (or She ye, i.e. modern-day Shey).[7] Again, I leave it to historians and archaeologists to clarify these matters, but I am afraid that the identity of the king who found his rest in the "King's stupa" – at least for some 800 years – will remain a mystery.

b) The nature and the variety of texts represented among the manuscript fragments presuppose the existence of a monastic centre of high educational standards. Some of them, like the ritual and prayer texts, may originate from Matho, but the greater part is not from "village manuscripts". Which villager of 12th century Matho would have been interested in, e.g., Dharmottara's *Nyāyabinduṭīkā*? The remains of two manuscripts of this text could be identified. With their philosophical and commentarial texts, their interlinear glosses and their "writing exercises", whereby novice monks practiced writing in the margins of old manuscripts, etc., these fragments very much reflect scholastic monastic life. In this respect, there are not too many alternatives, and one would immediately think of the nearby Nyar ma (now in ruins), the only monastery in Ladakh that can be identified with certainty as a foundation of Rin chen bzang po;[8] as the crow flies, it is only some 6 km from Matho on

7 Quentin Devers in a personal communication of 12 September 2015. On Shel, see Vitali 1996: 245ff. (in particular, n. 352 on the different versions of the name) and 495ff. (in particular, n. 834 for a clear statement of the *Deb ther dmar po gsar ma* on the distribution of power in present-day Ladakh, though the situation might not have been all that clear and easy as bSod nams grags pa makes us believe).

8 On this site, see Panglung 1983; Snellgrove & Skorupski 1977: 19. Snellgrove & Skorupski 1980: 84 mentions a description of Nyar ma Monastery as it once was, included in a biography of Rin chen bzang po composed in 1976 by Blo bzang bzod pa from Tiksey Monastery and published by rDo rje tshe brtan in *Historical Materials Concerning the bKra-sis-lhun-po and Rin-chen bzang-po Traditions from the Monastery of Kyi in Lahoul-Spiti (Himachal Pradesh)*, Delhi 1978.

> the opposite bank of the river. Nowadays, there are bridges at Choglamsar, Tiksey, and Stakna, and if the assumption is correct that Matho delivered agricultural products to Shey, a safe and easy crossing of the Indus must have existed in the area also in the 12th century. The petroglyphs that once could be seen near the Stakna bridge – they have since given way to modern developments – indicate that this was an ancient crossing of the Indus, but others might have existed as well.

Did Nyar ma monks performing or attending the funeral ceremonies of the Matho king bring their waste manuscripts to deposit them in the stupa, and are the "Matho manuscripts" – at least parts of them – actually "Nyar ma manuscripts"? This scenario seems very likely.

However, it is much too early to speak publicly about these findings. The study of the manuscripts cannot even be called "work in progress"; it is merely in the very beginning phases. Everything contained in this paper represents the state of investigation from September 2015; it is full of question marks, and a good deal reflects on and speculates about possibilities rather than discussing facts in well-founded argumentation. With certainty much of it will have to be revised at a later stage: the documentation of the material has not even been completed, and so far only the "canonical" texts could be identified to some extent; all the others are still more or less mysterious, and many detailed investigations in various aspects still have to be conducted.

Nevertheless, as these fragments appear to be the oldest manuscripts hitherto known in Ladakh, and some insight into the history of textual transmission can be expected from their examination, or at least hoped for, a short preliminary report might be justified.

With regard to writing media, there are two kinds of manuscripts: birch bark and paper. The manuscripts were certainly incomplete and damaged already when they were deposited in the *mchod rten*, yet due to the treatment suffered during the destruction of the stupa they were additionally torn to pieces and scattered. Those recovered were found in total disorder, which makes it difficult to identify texts and compile units of related leaves and fragments.

This applies in particular to the birch bark manuscripts. Of these, only very few reasonably substantial units are extant; the majority consists only of small pieces (fig. 3). This material has not yet been investigated at all. Special preparation was necessary before it could even been touched without risking damage to the birch bark. It is thanks to the efforts and the achievements of Irene Martinez-Maeso that the more essential parts of this material could be documented photographically.

Birch bark has been in use in Ladakh for ritual purposes to the present day. Some scrolls inside the *maṇi* wheels along the walls of temples and monasteries, e.g., are written on this medium. Ladakhi birch bark manuscripts, however, have not been identified so far. They might (!) be of Kashmiri origin and lead us right back to the days

of Rin chen bzang po.[9] Radio-carbon dating the birch bark could clarify this question, yet some bureaucratic hurdles must still be overcome before testing can occur.

The paper manuscripts were found to be in unexpectedly good condition after cleaning and flattening by the team of the Matho Museum Project. Only a few leaves are affected by fungi or other impairments, and the greater part of them is reasonably legible. Of course, many leaves are torn, and many of the "units" established so far consist only of a single folio; related folios might simply not have been discovered or their relation to others might not be recognized yet. However, there are also bigger units with up to some 100 folios, and 36 of them in succession.

Both with regard to style and format and to content they display a great variety, and not all details can be presented in this paper. Very provisionally one can distinguish three groups: a) "various", b) "non-canonical", and c) "canonical" texts, i.e., texts that where included into the Kanjurs or Tanjurs some 100–150 (?) years later. None of these groups is homogeneous or clearly defined. In particular, the difference between groups a) and b) is blurred, but also b) and c) can be clearly distinguished only if all the texts could be properly identified. Further investigation will be necessary to draw clearer lines between them, or to find better ways of classification.

a) Various ritual and religious texts

Since no attempt has yet been made to investigate or identify any of these texts, this group shall not be taken into account in this paper or described in any detail. Many of the texts have a very small format, the smallest folios measuring 7 × 8 cm; some are in the form of "booklets" with the folios folded and stitched together (fig. 4), and there are a few drawings and paintings, mainly tantric in nature (fig. 5). The majority of these texts are written in *dbu med* script.

b) "Non-canonical" religious and philosophical texts and commentaries

Apparently most of the manuscripts in this group were not part of any larger collection, but only individual texts, or smaller collections of Sādhana and the like. A considerable number of them do not exhibit any foliation at all, and high page numbers occur primarily in longer canonical texts. Therefore, a description of the various systems of foliation will be included below in the discussion of this group of texts, taking account of the non-canonical texts, too.

Paper seems to have been scarce when these manuscripts were written: the margins range from narrow to non-existent and the script is tiny, with up to 23 lines on 11 cm. This group encompasses manuscripts of various formats, from 32–35 ×

9 This theory was expressed by 'Jam dbyangs rgyal mtshan from the Central Institute of Buddhist Studies at Choglamsar during a conversation in August 2014.

5–6 cm with 9–12 lines or 22 × 8 cm with 7 lines to 58 × 5 cm with 8 lines or 62–65 × 9.5–12 cm with 10–14 lines. The last seems to be some sort of a "standard"; there are quite a number of manuscripts in this format. Occasionally, however, these folios were obviously considered too large for everyday usage; they were divided into two columns and folded in the middle (fig. 6).

A peculiarity of the Matho fragments are a few folios used for two texts simultaneously, with the folio turned upside down and the second text written between the lines of the first one (the bottom right examples of fig. 7a and 7b). It is unclear whether this was done due to the shortage of paper or for some other reason, and at the present stage it is also not known whether these texts are in any way related.

Most of the "standard-size" manuscripts of this group appear to be commentaries of some sort, and some of them use numerical figures in their *sa bcad*, abbreviations (*skung yig*) and contractions (*bsdu yig*) of syllables (see Eimer 1992: 53ff.), just as they can be found in early manuscripts in the *bKa' gdams gsung 'bum*, frequently with interlinear glosses. Occasionally pith instructions (*man ngag*), eulogies (*bstod*), etc. are also in this format. The script is exclusively an archaic *dbu med*. There are, of course, various types of script and handwriting represented among the Matho fragments (fig. 7b), but in general they resemble some of the Dunhuang manuscripts as well as the *dbu med* inscriptions at Alchi[10] (fig. 8).

Not a single text of this group could be identified so far. As is to be expected from the particular overall situation of the fragments, beginnings and endings of texts are rare. Even if they are extant, they pose questions rather than provide answers at the present stage, as they seem to indicate texts unknown to western academia and to local scholars, both laymen and monks. Not all these cases can be listed in this paper, and not all of them have been discovered yet. Two examples will suffice:

མཆོད་རྟེན་ལ་མཆོད་པ་དབུལ་བ །སློབ་དཔོན་ཀླུ་སྒྲུབ་ཀྱིས་མཛད་པ།

A **Caityapūjāpradāna* (or similar) is not included among the works ascribed to Nāgārjuna, the author of the *Madhyamakakārikā*, and at least I do not know about such a text ascribed to any Nāgārjuna.

སྤྱད་པ་ཚོགས་སུ་བཅད་པའི་རྟ་འགྲེལ་ཀྱི་ཏི་ཀཱ་ ཨཱ་གྲ་དཀའ་སློང་བྱང་ཆུབ་ཡེས་སྦྱར་བ།

Regarding the author, Byang chub ye shes, one might think of the 11th century bKa' gdams pa scholar Ar Byang chub ye shes, author of the *sDud pa tshigs su bcad pa'i 'grel ba* (*bKa' gdams gsung 'bum*, vol. 3: 137–277). However, no ... *dka' 'grel kyi ti ka* is known from either Ar Byang chub ye shes or any other author. Be this as it may, the text seems to consist of "notes" on the *sDud pa tshigs su bcad pa'i dka' 'grel* by

10 See Denwood 1980 and Tropper 1996, in particular pp. 30–38 on orthographic and palaeographic peculiarities.

Buddhaśrījñāna, apparently composed by a bKa' gdams pa scholar.[11] The text originally consisted of 54 folios, 30 of which are extant.

c) "Canonical" texts

These manuscripts also appear in various formats, the smallest measuring 28 × 10 cm. There is, however, a clear tendency towards larger formats and script. The majority of these manuscripts have the size 56–60 × 9–12 cm, with 6–9 lines per page. Obviously, large format leaves of some 60–65 × 18–20 cm (thus coming close to the standard "Kanjur size" of ca. 70 × 20 cm of later days) did already exist at that time, and they were prepared for the scribes with wide margins and "symbolic" string holes surrounded by red circles. However – and this seems to be a peculiarity of this collection – they were not used in this form, but cut in half before the manuscripts were written (fig. 10).

String holes, with or without surrounding circles, can be found in roughly 25 % of these manuscripts. The scripts are *dbu med* as well as *dbu can* (fig. 7a), showing to a varying degree all features of old orthography and palaeography. While the *ma-ya btags* (e.g., *myed*, *myi, smyin*, etc.) is used consistently, the inverted vowel *i* (*gi gu log*) is relatively rare.

Like the previous group, many of the canonical texts were individual texts rather than part of bigger sets. There is, however, also evidence of such units at Matho/Nyar ma, like *mdo mangs* volumes or possibly even proto-canonical collections: one manuscript of the *Tathāgatoṣṇīṣasitātapatre-aparājitāmahāpratyaṃgiraparama-siddhi*, e.g., shows the foliations ཀ 7 and 12, i.e. 207 and 212 of a volume 1 (Ka), but this text covers only 6.5 folios in the Derge Kanjur (vol. rGyud Pha 212b7–219a7). Two leaves of a *Prajñāpāramitā-saṃcayagāthā* manuscript bear the foliation 187 and 188; in the Derge Kanjur this short text is included in the volume of "various (*sna tshogs*) Prajñāpāramitā texts", fol. 189a2–215a4. Strong evidence for the existence of larger manuscript units is also provided by a manuscript of the *Vinayasūtraṭīkā* (below).

Systems of Foliation

1. Numerals or numerical figures

The vast majority of the Matho fragments use only numerals without any indication of a volume. For folios from 101 onwards, the units of hundred are marked by crosses. In three cases numerical figures are used instead of numerals.

Two manuscripts denote numbers from twenty-one to twenty-nine with the syllable *rtsa* plus a numeral (e.g., *rtsa gnyis* = 22). The following decade is indicated by the commonly used *so* plus numeral. No folios between ten and twenty or above forty are extant of these manuscripts.

11 J. L. Panglung, in an e-mail communication of 14 January 2015.

2. Letters used as numerals (type I of Scherrer-Schaub 1999: 22)

ཀ, ཁ, ག, etc.

Apparently, this system was used only in shorter texts; no folios with combined letters or other additions were discovered.

3. Letters indicating the hundreds, followed by numerals (type II of Scherrer-Schaub)

ཀ 1–100, ཁ (10)1–200, ག (20)1–300, etc.

4. Letters indicating the volume, and subscribed letters denoting the units of hundreds from 101 onwards (type III of Scherrer-Schaub)

ཀ 1–100, ཀྱ (10)1–200, ཀྲ (20)1–300. No folios with higher numbers were discovered at Matho.

5. A combination of the systems 3) and 4) is used in manuscripts of the *Daśasāhasrikā* and of Dharmamitra's *Vinayasūtraṭīkā*. Here, letters apparently indicate units of hundred, and letters with subscribed ཅ the same units of a second series. The folios or fragmentary folios that are extant, in both cases from the units ཀྱ and ཀྲ exclusively, suggest a sequence ཀ - ཁ - ག - ང and ཀྲ - ཀྱ - ཀྲ - རྒྱ, each time followed by the numerals 1–100.[12] In this case, the *Vinayasūtraṭīkā* would not have been the first text in its set; just like in the Tanjurs, it might have been preceded by the *Vinayasūtravṛttyabhidhānasvavyākhyāna.* However, the foliation ཀྲ 400 does not fit into this assumed system.[13]

6. Letters indicating the volume, and crosses the units of hundred from 101 onwards (type IIIb of Scherrer-Schaub)

Of this type, two examples were discovered at Matho.

The greater part of these canonical texts could be identified with a high degree of certainty, though not all of them. Given the fact that some of the fragments are rather small, and quite a number of passages within canonical literature appear with more or less identical phrasing in several texts, occasionally there are a number of possibilities when attributing a fragment to a specific text.

In addition, the Matho material apparently preserves versions that divert considerably from the editions in the various Kanjurs and Tanjurs, some even representing distinct translations from the Sanskrit. Due to this fact a number of fragments are suspected to be from "canonical" texts, but they cannot (yet?) be related to any one in particular. Till now, two instances of a Tibetan translation differing from that contained in the canons could be singled out; one of them will be presented below. There are most likely some more of them.

Almost all the major canonical sections (according to the arrangement of the Kanjur and Tanjur of Derge) are represented among the texts hitherto identified. From the Kanjur sections only Avataṃsaka (Phal ches) and Ratnakūṭa (dKon brtsegs) are missing, and from the Tanjur no texts in the sections "Hymns" (bsTod tshogs),

12 Cristina Scherrer-Schaub in an e-mail communication of 3 November 2015.

13 For other ancient systems of foliation, see Dotson 2015.

"Sutra commentary" (mDo 'grel), Abhidharma (mNgon pa), Jātaka (sKyes rabs), and of the sections on the general fields of knowledge, "Grammar" (sGra mdo), etc., have been found. On the other hand, the sections Vinaya ('Dul ba) and Tantra (rGyud) from both Kanjur and Tanjur are particularly well represented.

Both the absence of Avataṃsaka and, in particular, Ratnakūṭa texts and the strong presence of Tantra are striking. Ratnakūṭa is prominently represented among the western Tibetan proto-canonical collections from late 13th to early 15th century (Tholing, Tabo, Gondhla, Phukthar), and it can also be found among the approximately 900 folios from roughly the same period at Basgo. Its absence from Matho might, of course, be sheer coincidence, and it does not necessarily mean that no fragments of these texts were initially contained in the *mchod rten*; their remains might simply be drifting in the Arabian Sea by now. However, it would be a strange coincidence, if this was the fate of all the remains of this group of texts without exception. Likewise, the absence of these texts does not necessarily imply that Avataṃsaka and Ratnakūṭa were not studied at Nyar ma (or wherever the manuscripts originated), but it might indicate that they did not exist in great number, so that at a particular time there were no waste copies around to be deposited in the *mchod rten*. In any case, it is rather unfortunate that no Ratnakūṭa texts are extant. Their arrangement in most of the proto-canonical collections and the Kanjurs of Shel dkar/London, Shey, Hemis, and Basgo is evidence for a particular western Tibetan line of transmission,[14] and it would have been interesting to discover whether this arrangement already existed in the 12th century.

The strong presence of Tantra texts as such is not at all surprising, considering the strong tantric inclination of Atiśa, Rin chen bzang po, Zhi ba 'od, and others who were active in these western parts of Tibet during the early days of *phyi dar*, and the time of production of these manuscripts, which is presumably only slightly later and still to be considered as early *phyi dar*. Nevertheless, it is striking in the context of the general situation of tantric literature in the area:

1) The proto-canonical collections mentioned above contain nothing that could be counted as "tantra" apart from gZung 'dus (*Dhāraṇīsaṅgraha) texts. gZung ('dus), however, was occasionally considered a category distinct from rGyud, and it appears as a separate section, e.g., in the Early Mustang Kanjur (see Eimer 1999) and in the Kanjur of Derge.
2) In the Kanjur of Basgo (around 1635) the rGyud section is fully represented, but it is not (yet?) known according to which tradition. It contains a considerable number of *rnying ma* tantra, in a separate section as well as intermingled with *gsar ma* tantra, as well as texts not included in any other known Kanjur. The same was probably also true for the contemporary Kanjurs of Hemis, but only

14 See Tauscher & Lainé 2008. The Kanjurs of Hemis and Basgo were not known to us at that time.

very few rGyud volumes are extant, among them, however, one volume of *rnying ma* tantra (see Tauscher & Lainé 2015).[15]

3) The Kanjurs of Stog and Shey (around 1730), in turn, did not continue this (Ladakhi?) tradition, but presumably took over their rGyud sections from a Kanjur of the 'Phyin ba stag rtse sub-division[16] of the Tshal pa group.

Like in Hemis and Basgo, in Matho we have *rnying rgyud*, which actually does not correspond to the early bKa' gdams pa position.[17] One text, the *rDzogs pa chen po 'khor ba rtsa[d] nas gcod pa chos sku skye myed rig pa 'i rgyud* (gTb 142), could clearly be identified, others could be either *rnying rgyud* or *gsar rgyud* texts with considerable divergences from their canonical versions, possibly even representing different translations from the Sanskrit.

The *Śrī Hevajrapañjikā nāma Muktikāvali* (*dPal dgyes pa'i rdo rje'i dka' 'grel mu tig phreng ba*) by Ratnākaraśānti (D 1189) appears to be an example of such a different translation. Only one folio exists in Matho, but it contains the end of chapter two, and the title mentioned there (Matho: *Mu tig gi 'phreng ba' zhes pa dgyes pa'i rdo rje'i dka' grel* vs. Derge: *dGyes pa'i rdo rje'i dka' 'grel mu tig phreng ba*) leaves no doubt that it is actually the same text. However, the Matho folio contains several passages missing in Derge, and it omits a few others. Either Matho represents a different translation, or the canonical version is severely corrupt.

Among the fragments there are also texts that are not preserved in any generally known Kanjur or *rNying ma rgyud 'bum*, such as the *Chos spyod thams cad kyi man ngag mngon par rtogs pa'i rgyud* (**Sarvadharmacaryopadeśābhisamaya tantra*); only a commentary on apparently the same text, the *Chos spyod thams cad kyi man ngag mngon par rtogs pa'i rgyud kyi rnam par bshad pa gzi brjid snang ba*, is contained exclusively in the Tanjur of Narthang (N 3536). One folio of this text has been discovered at Matho. This text is, however, contained in volume Ja of the Kanjur of Basgo, though incomplete and with its leaves presently scattered over several volumes. The work of analyzing this Kanjur and correctly ordering its folios is still progressing, though only slowly.

Another example is the (*rGyud thams cad kyi gleng gzhi dang gsang chen*) *dPal Kun tu kha sbyor las byung ba* [*zhes pa'i (b)rtag pa'i rgyal po*] (**[*Sarvatantrasyanidāna-mahāguhya*] *Śrī Sampuṭa* [*tantrarāja*]). Its commentary is contained in all Tanjurs (e.g., D 1199), but the root text is not preserved in generally known Kanjurs. However, nine folios were discovered at Matho, and the complete text is contained in the

15 The "Golden" Kanjur of Chemdey, which might originate from the same period of Seng ge rnam rgyal, sTag tshang ras pa, and Nam mkha' dpal mgon (on those, see Tauscher & Lainé 2015) and belong to the same group as the Kanjurs of Hemis and Basgo, still has to be investigated.

16 For this group of Kanjurs see Eimer 1992: xvii.

17 Cf., e.g., the open letter (*bka' shog*) of Zhi ba 'od (see Karmay 1980).

Kanjurs of Basgo (twice, in vol. rGyud Cha and Na) and O rgyan gling[18] (vol. rGyud Kha).

The *Abhidhānottaratantra*, which is contained in the main-stream Kanjurs as *mNgon par brjod pa'i rgyud bla ma* (D 369) is represented by at least four manuscripts among the Matho fragments. Three contain various chapter endings and two even include the beginning of the text, so that we have the title mentioned several times: *Nges par brjod pa'i rgyud bla ma'i bla ma*, in one case with the specification *rdzogs pa'i rim pa bshad pa*. This form of the title (without the specification) appears in Derge exclusively at the end of chapter 9, and the colophons of the mainstream Kanjurs record a mixture of these two forms of the title: *mNgon par brjod pa'i rgyud bla ma'i bla ma*. Meanwhile in Basgo (vol. rGyud Ka, 49a1–216b7), this text is transmitted as *Nges par brjod pa'i rgyud bla ma'i bla ma zhes bya ba'i rgyud kyi rgyal po chen po*.

Of course, these various forms represent nothing other than different translations of *Abhidhānottaratantra*, but even if this was the sole divergence it would be a very strong indication of the respective line of transmission, in this particular case, pointing to a common tradition of Basgo and Matho (or Nyar ma), in the same way that the two texts mentioned above do. Yet it is not only an issue of an alternative translation of the title. Apparently, Basgo and Matho preserve a different translation, or a different version of the translation transmitted in the mainstream Kanjurs. The very few, short passages of the Matho fragments that have been compared so far do not contain any major and essential deviations from the mainstream Kanjurs; a detailed investigation of the texts is necessary.

The colophon, however, suggests distinct versions. While that from Matho is not extant, the Basgo colophon does not give the names of the translators, but it does mention two steps of revision: by Kumāra (= Kumārakalaśa?) and Byang chub shes rab, and by Jñānaśrī, Blo gros snying po, and Rab bzhi. This seems to be the same translation by Dīpaṃkara and Rin chen bzang po that is mentioned in the colophon of Phug brag (No. 446) as "another translation" (*'gyur gzhan*).

These two translators also appear in the majority of Kanjurs (Stog and Shey mention Padmākaraśrījñāna instead of Dīpaṃkaraśrījñāna); however, the revisers vary: Jñānaśrī and Khyung po Chos kyi brtson 'grus in a first step, and Ānanda and the "junior translator" (*lo chung*) (= Legs pa'i shes rab)[19] in a second. The Kanjur of Phug brag preserves yet a different version of this text as *Nges par brjod pa'i rgyud bla ma* – the title appears also in the *dkar chag* of O rgyan gling in this form – or *Nges par brjod pa'i rgyud bla ma'i bla ma* (in the colophon), translated by Jñānākara and Rig pa gzhon nu, and revised by Prabhākara and Shākya ye shes. In addition, its

18 Unfortunately this Kanjur was not accessible, and only the handwritten *dkar chag* in the possession of the Central Institute for Higher Tibetan Studies at Sarnath could be compared.

19 See, e.g., *Shel phreng*: 22, 12f.: *lo chung Legs pa'i shes rab ni ...*; cf. Snellgrove & Skorupski 1980: 91, n. 22.

colophon mentions two more translations, one by Chos kyi brtson 'grus, the other by Dharmaśrībhadra and Rig pa gzhon nu.[20] This would mean that Rig pa gzhon nu translated this text twice, each time in collaboration with a different Indian master, and Chos kyi brtson 'grus not only revised Rin chen bzang po's translation, but also made one of his own.

Even without closer study of the fragments mentioned, these three examples are sufficient at least to suspect a distinct line of transmitting tantric literature from early *phyi dar* times as represented in Matho (Nyar ma) and Basgo. It might also be reflected in the Kanjur of O rgyan gling (around 1700),[21] which contains – just like Basgo – a number of *rnying ma* tantra within its general Tantra section (see Mayer 2011) and corresponds with Matho and Basgo in some details (above). In Ladakh, this tradition was still known or revived in early 17th century, but forgotten or neglected before and after the period of Seng ge rnam rgyal and sTag tshang ras pa. What happened? This paper will make no attempt at answering this question and also the matter of the rGyud sections in Ladakhi Kanjurs shall not be pursued any further.

The following two examples which illustrate rare (or unique?) text versions found among the Matho (Ma) fragments are both verse texts from the Madhyamaka section of the Tanjur. Although only small portions of them will be discussed, the full texts of the fragments are given in the appendices, both times in comparison with the respective verses of the Derge (D) Tanjur[22] as a representative of the canonical version(s).

Bodhi(sattva)caryāvatāra (བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྤྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ།) (BCA) by Śāntideva (D 3871).

Only a very small fragment of this text (fig. 9) is extant, consisting of about half a folio with the reverse blank, as it contains the very end of the text. It is a lucky coincidence that this small fragment preserves parts of two *pāda* that are not extant in the canonical versions of BCA. Being from chapter 10, which contains only benedictions, these two *pāda* are, of course, in no way of philosophical or doctrinal relevance. They might, however, contribute one small piece to the huge puzzle of the transmission of Buddhist texts.

Did these two *pāda* disappear in the course of the Tibetan transmission of the text, or were they already missing in the Sanskrit version that was translated by Sarvajñādeva and dPal brtsegs in the 9th century? The textual situation does not permit an answer to this question. IF the latter were the case, the Matho fragment

20 Cf. Samten 1992: 163, n. 1.

21 See Samten 1994.

22 The Derge texts are as provided by ACIP, taken over without systematic verification. Only in cases of doubt the blockprint edition provided by TBRC was consulted, and one or two typos in the ACIP version were tacitly corrected.

would not merely represent a more complete version, but a different translation than that contained in the Tanjur, produced from a different Sanskrit manuscript. However, the rest of the fragment contains only four variants, and none of these would convincingly support any hypothesis for a different translation from the Sanskrit:

v. 54b: *don rnams* : *kun don*
v. 55d: *thard par* : *sel bar*
v. 56d: *-ig* : *shog*
v. 58d: *la phyag 'tshal lo* : *la'ang bdag phyag 'tshal*.

In any case, the Matho fragment shows that a complete translation of BCA did exist and was available in Western Tibet in the 12th century. This version might not have been present in Central Tibet when the Tanjur was compiled in the early 14th century, or it was simply neglected for some reason or other.

In Sanskrit, chapter 10, verse 50 reads:

प्रत्येकबुद्धः सुखिनो भवन्तु श्रावकास्तथा ।
देवासुरनरैर्नित्यं पूज्यमानाः सगौरवैः ॥

"Equally, may the Pratyekabuddhas be happy, and also the Śrāvakas,
constantly worshiped by respectful gods, demigods and humans."

The canonical versions of the Tibetan translation preserve only *pāda* a and b:

།དེ་བཞིན་ངང་སངས་རྒྱས་རྣམས་དང་། །ཉན་ཐོས་རྣམས་ཀྱང་བདེ་གྱུར་ཅིག

In Matho, however, a part of *pāda* c and the whole *pāda* d are extant:

[ལྷ་དང་ལྷ་མིན་མི་]རྣམས་ཀྱིས། རྣ[གཟ]་ཏུ་གུས་བཅས་སྐོང་/[བ]སྐུར་བར་མོད།

 The missing beginning of *pāda* c is easy to reconstruct, translating *devāsuranarair* as *lha dang lha min mi rnams kyis*, but the equivalent for *pūjyamānāḥ*, *xx bar* (facsimile left) *shog*, poses a problem and at the same time allows room to speculation. At first sight, one would read *lkyang bar*, but such a word does not exist in Tibetan. A closer investigation of the handwriting of this page, however, suggests reading *sa-mgo* instead of *la-mgo*, and "the other *ya-btags* are generally larger than what we see here. It could be that the scribe did not mean to write a *ya-btags* and stopped it short, and perhaps made a desultory attempt at striking it through."[23] In that case we would arrive at the reading *skang bar* ("satisfying", etc.). However, this is not attested as a translation of any derivate of *pūj-*. In this particular case, the term to be expected is *bskur bar*,[24] but this reading seems to be highly unlikely here. Could

23 Brandon Dotson, in an e-mail communication of 19 December 2014.
24 J. L. Panglung, in an e-mail communication of 14 January 2015 and Tshe dbang rig 'dzin from Hemis Monastery in a personal communication of 28 September 2015.

this be older terminology, to use *skang ba* as an equivalent for *pūj-*? As the canonical translation of BCA is already an "old", a *snga dar* translation, we should probably rather assume a (severe) scribal error, until more evidence for *pūj-* being translated as *skang ba* is found.

The second example is clearly a different translation from the canonical one, and it is certainly not the only one among the Matho fragments.

Ālokamālāprakaraṇa (སྣང་བཞིལ་གཅེར་རབ་ཏུ་བྱེད་པ།) by Kampala/Kambala(pāda) (D 3895).

Kambalapāda (Kampala in the colophon of Derge), an approximate contemporary of Jñānagarbha (8th century) is regarded as Yogācāra-Svātantrika-Mādhyamika and a representative of the Madhyamaka-Vajrayāna synthesis.[25] His *Ālokamālāprakaraṇa* consists of 281 verses plus one introductory verse of veneration, paying homage to "the *munīndra*, who taught the mind-only (doctrine)" (... *gang gis sems tsam du gsungs pa'i*|| *thub dbang de la phyag 'tshal lo*).

The fragment consists of four folios (1, 2, 10 and 11, numbered *ka*, *kha*, *tha* and *da*) of probably twelve. They contain the introductory verse and 77½ of the 281 verses of the complete text.

From the different terminology, word order, and arrangement of *pāda*, occasionally even across the limits of a *śloka*, etc., it is evident that this fragment represents a translation different from and apparently older than the one by Kumārkalaśa and Shākya 'od, which is preserved in the Tanjur. Unfortunately, the last folio is not extant; the colophon might have mentioned the name(s) of the translator(s). One variant, of which there might be others, could hint at the regional origin of the translator of the Matho version, perhaps hailing from Western Tibet or maybe even Ladakh. In verse 224d the idea of "falling" (*lhung bzhin*) is expressed by *lhung bas khyer bas* in Ma. Local informants tell me – and in this respect I simply have to rely on them – that formulations with ... *khyer bas* are still used in contemporary Ladakhi to express the gerund idea of "being in the process of doing or experiencing something" just like ... *bzhin* in Classical Tibetan. Alternatively, it could be an "intensifying verbal compound" ("when thoroughly fallen", or similar) as used in contemporary Ladakhi. In this case it could provide evidence for a translator of Western Tibetan, Ladakhi, or even Dard origin.[26] Alternately, it might simply be the case of an old Tibetan verbal usage that was preserved in Ladakhi, but not in Classical Tibetan. Here, I leave it to linguists to find an answer.

Some variances even suggest that the Matho translation was made from a – slightly – different Sanskrit version than the canonical one. In some cases it is hard to comprehend how alternative translations could be based on one and the same Sanskrit model. More importantly, two of the 315 *pāda* in this fragment (216a and 241c) are found exclusively in Ma, whereas D 256a is not represented there. In the latter case,

25 See Seyfort Ruegg 1981: 106f. and note 341. On Kambala see also Tucci 1965: 211ff.

26 Bettina Zeisler, in an e-mail communication of 9 October 2015.

the idea of *yul rnams 'ga' yang sems pa med* is not expressed in the Matho version; apparently, this *pāda* has simply been omitted due to a scribal error. In verses 216 and 241, however, five-*pāda śloka* in Ma are replaced – without any loss to the message – by formally correct *śloka* in the ideal form of metric units of four *pāda*, expressing logically and contextually coherent ideas: for example, in verse 216 *rang bzhin legs bslab* ***de nas*** *ni*|| *rnal* ***'byord*** *goms* ***byas de phan 'chad*** (Ma) is shortened to *de nas sbyor ba byas pa yis*. A similar procedure is to be observed in verse 241 (discussed below).

As one would not expect a *lotsāba* to add or omit a *pāda* to his liking, these differences must have existed already in Sanskrit. So, the Matho translation of these verses is either dilettante, or it is based on a different, less refined Sanskrit version. At the same time, other verses are very similar, apart from terminological differences and minor variants.

It is not possible to discuss all the verses in this paper; three of them have to suffice as examples of the differences between an old and a new translation of the same text. No attempt shall be made at reconstructing one common Sanskrit "original". The provisional, tentative and occasionally clumsy translation of the two Tibetan versions aims at being faithful to the respective version and retaining its peculiarities, while still conveying a common general message despite all deviations.

	Matho	Derge
240	།ཐམས་ཅད་མ་ལུས་བག་ཆགས་ཀྱིས།	།བག་ཆགས་ལྷག་མའི་རི་མོ་ཡིས།
	།རི་མོ་བྱིས་པ་ལྟ་བུ་དང་།	།ཐམས་ཅད་བྱིས་པ་ལྟ་བུ་རྟ།
	།ཁོར་ལོ་ལྟ་བུར་འཐུལ་བ་ལས།	།ཉོན་མོངས་ཀྱིས་ཕྱག་པ་དང་།
	།ཉོན་མོངས་རྣམས་ཀྱིས་གཡོགས་པ་དང་།	།འཁོར་ལོ་ལྟ་བུར་འཁོར་བ་དང་།
	"Everything without exception is, due to being (*las*), by (the force of) the residues, like a painting and straying like a wheel, obscured by afflictions,"	"Through (being) a painting by the remaining traces, everything appears like painted, permeated by afflictions, spinning like a wheel,"

Here, the sequence of causal dependencies appears slightly different. In Ma, the residues (*vāsana*) are the reason for everything to be like a painting or like a wheel, and due to this fact everything IS obscured by afflictions (*kleśa*) (240d) and without characteristics (*alakṣaṇa*) (241b). In D, on the other hand, the fact that everything is a painting of/by the residues is the cause for everything to APPEAR like painted (*bris pa lta bu ru*, 240b), etc., up to "without characteristics" (*mtshan nyid med par snang*, 241b).

The terms *bag chags* (Ma) and *bag chags lhag ma* (D), translated here as "residues" and "remaining traces" respectively, appear equally to represent *vāsana*, unless *ma lus* (Ma), *lhag ma* (D) and *thams cad* (both versions) reflect a slightly redundant

formulation like “everything without exception – everything” (*lhag ma ma lus – thams cad*) that was resolved differently in the two translations.

Although *g.yogs pa* (“to obscure, cover”) (Ma) and *khyab pa* (“to permeate, cover, pervade”) (D) are not attested elsewhere as translations of the same Sanskrit term, their meanings are similar enough that we can take them as the equivalents for the same Sanskrit expression.

Similarly, the verbs *’khrul pa* (“to deceive” etc., here in its “perfect tense” form *’khruld pa* “being/having deceived” etc.) (Ma) and *’khor ba* (“to revolve” etc.) (D) apparently stand for the same Sanskrit expression, or at least for the same idea. These two terms frequently appear in combination, as *saṃsāra* (*’khor ba*) is delusive or deceiving by nature. Apart from that, they are “normally” not lexically related. However, they are both attested (according to Lokesh Chandra 1961) as translating Skt. (*vi*)*bhrama*, a term that combines the meanings of “roaming around” and “illusion, confusion, error”.[27] Probably the idea of *saṃsāra*-like revolving could – in a particular context and time – be expressed by the verb *’khrul ba*. There is no evidence in this fragment that it also works the other way, and the idea of “deceiving” etc. could be expressed by *’khor ba*. Possibly, the Matho version *’khrul(d) pa* is an example of an old convention in translating; the details require much closer investigation.

“To stray”[28] is not a verb that would usually be used in connection with a wheel. Here, it is an attempt at covering the double meaning of *’khrul ba* and *’khor ba* (as in Skt. *(vi)bhrama*), taking into consideration that the “wheel” alluded to is *saṃsāra*.

241 །བརྟན་པའི་རྨི་ལམ་སད་ཤེས་ལ། །རྨི་ལམ་གསལ་སད་ཤེས་པ་དང་། །

།མཚན་གཞིའ་མཚན་ཉིད་མེད་ལྟན་པ། །མཚན་དང་མཚན་ཉིད་མེད་པར་སྣང་། །

།སྟོང་ཉིད་སྟོང་ཉིད་མཐོང་རྣམས་ཀྱི། - - - -

།མཐོང་བས་འཇིག་པ་ལྟ་བུ་ཉིད། །མཐོང་ནས་མི་སྣང་དང་མཚུངས་པར།

།ཅི་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་མཐོང་བ་ཡིན། །ཅི་ཞིག་ལྟ་བུར་སྣང་བ་ཡིན།

“And, [like] a vivid dream in a wakeful cognition, it is without the basis of characteristics and characteristics.
In the seeing of those who see emptiness as emptiness, it is like destroyed/faded.
What is it that is seen?

“(Like) the wakeful cognition of a clear dream, and without sign and characteristic.
When one sees (this),

it is like not appearing;
so, like what does it appear?”

27 J. L. Panglung (in an e-mail communication of 5 August 2015) points to the fact that in colloquial Tibetan the idea of “to err, to be deceived” can be expressed by *mgo ’khor ba* as well as by *mgo ’khrul ba*.

28 This term was suggested by Daniel Berounsky in an e-mail communication of 29 July 2015.

In Ma, *dang* at the end of verse 240, in the translation represented by "And" at the beginning of this verse, seems to be understandable only if 241a is taken as a comparison – just as in D – exemplifying a second predicate to "everything": "it is without the basis of characteristics and characteristics". In D, on the other hand, *dang* of 240d clearly continues the list of how everything appears. However, the statement "(everything appears like) the wakeful cognition of a clear dream" (241a) is not easily comprehensible, and *dang* might have to be replaced by some other expression.

The alternative formulations brten *pa'i rmyi lam* (Ma) vs. *rmi lam gsal* (D) and *shes la* (Ma) vs. *shes pa dang* (D) (241a) need no further discussion; the implications of *myed ldan pa* (Ma) vs. *med par snang* (D) (241b) are clear from what has been said above.

The equivalents "like destroyed/faded" (*'jig pa lta bu nyid*, Ma 241d) and "like not appearing" (*mi snang dang mtshungs par*, D 241c) might, just like the variants in 241a, reflect different conventions of translating, either of the respective times or simply of the respective translator. Unless more evidence for these variations can be found in other texts, it is probably not justified to speak of "old" and "new terminology".

The same is also true for the alternative renderings of the last *pāda*, in particular the variant "is seen" (*mthong ba yin*) (Ma) vs. "does appear" (*snang ba yin*) (D). Both terms probably translate some form of *dṛṣ-*, and the use of *mthong ba* in these cases is apparently a characteristic feature of the "old", i.e., the Matho terminology: in six more cases Matho reads *mthong ba* instead of *snang ba* as found in Derge. However, it is reversed twice, and Ma *reads snang ba* vs. *mthong ba* in D.

In verse 238d, on the other hand, Ma reads *bdag gi* ***nang*** *du* vs. D *bdag gis* ***snang*** *du*. The commentary of Asvabhāva (102b5) confirms the version of Ma. The main issue in this verse is the additional *pāda* found in the Matho version, without an equivalent in Derge. It offers an elaborate specification of the lapidary "when one sees (this)" (*mthong nas*) of D (241c). As discussed above, this editorial intervention obviously represents the attempt to render the idea expressed in the Matho version in five *pāda* in a formally correct *śloka* of four *pāda*, and it does not seem likely that this happened in the course of the translation into Tibetan. Rather, we should assume the efforts of a Sanskrit editor who formally "straightened" an older version through a contextually minor alteration without effect on the general message of the verse.

These reflections lead to the question of which of the two Tibetan translations is actually the older one. The fact that the Matho manuscript was apparently written prior to the first compilation of a Tanjur suggests, though not conclusively, that it also preserves the older version. Yet this is relevant only if we assume the same Sanskrit model for both translations. Otherwise the question of age is pushed back in the line of transmission: which of the Sanskrit versions is the older one, regardless their translation into Tibetan? In this respect, the formally "correct" translation of D seems to represent the younger version.

The expression *stong nyid stong nyid mthong rnams* begs for interpretation, as one would not expect that the dogmatic concept of "emptiness of emptiness" (*stong nyid stong nyid*, *śūnyatāśūnyatā*)[29] to find reference in this context. The present translation is based on the same formulation in verse 250a (Ma), which appears as *stong nyid stong par mthong ba* in D (251a).

The following verse is an example of practically identical translations in both versions.

242 །ཡོངས་གྱུར་པ་ཤེས་ན་ནི། །ཐམས་ཅད་རོ་ཅིག་བདག་ཉིད་ཅན། །རྣམ་དབྱེ་མྱེད་ཅིང་ཐོག་མཐའ་མྱེད། །རྣམ་པ་མྱེད་ཅིང་འཛིན་པ་མྱེད། །

"When one cognizes the absolute,
everything has the nature of being
essentially identical,
it is not differentiated and
without beginning and end,
it is without aspects and not
apprehensible."

།ཡོངས་སུ་གྱུར་པ་ཤེས་པ་ནི། །ཐམས་ཅད་རོ་གཅིག་བདག་ཉིད་དེ། །ཆ་ཤས་མེད་ཅིང་ཐོག་མཐའ་མེད། །རྣམ་པ་མེད་ཅིང་གཟུང་བུ་མེད། །

"The cognition of the absolute
[comprises that] everything has
the nature of being essentially
identical: it is without parts and
without beginning and end,
it is without aspects and not
apprehensible."

The variant *shes na* (Ma): *shes pa* (D) in verse 242a is taken into account in the translation, but in fact it could be neglected in the present context, just as the variants *bdag nyid ca*n (Ma): *bdag nyid de* (D) (242b), *rnam dbye myed* (Ma): *cha shas med* (D) (242c), and *'dzin pa myed* (Ma): *gzung du med* (D) (242d) can be neglected.

Verses like this one call into question the hypothesis of distinct Sanskrit manuscripts translated into Tibetan. Even if this hypothesis turns out to be correct, for the greater part the difference between the two Sanskrit versions could certainly not have been substantial, apart from rendering 5-*pāda* stanzas into 4-*pāda śloka*.

When the people of Matho followed the advice of their Rinpoche and destroyed these *mchod rten*, they revealed a fraction of the oldest layer of Buddhist literature known in Ladakh. Much material was destroyed by the heedless actions of the villagers, the manuscript findings consist exclusively of fragments, the majority of them rather small ones, and the study of the material has only just begun. The full extent of information that it might provide cannot even be estimated. Nevertheless, even at this early stage of research it is possible hypothetically to assume that a part of the manuscripts found at Matho were initially in use at the monastery of Nyar ma.

It is obvious that hitherto unknown texts or versions of texts are among the fragments, and one can expect information about the development and transmission of Buddhist canonical literature.

29 Cf. MAv 6.186ab: | *stong nyid ces bya'i stong nyid gang* | | *stong nyid stong nyid du 'dod de* | "The emptiness of what is called emptiness is asserted as emptiness of emptiness."

Communalities between some versions of Matho and the Kanjur of Basgo suggest a common origin of their tantric literature. While the Sūtra sections in the Kanjurs of Hemis and Basgo are closely related to the Early Mustang Kanjur (see Tauscher & Lainé 2015: 472ff.), their Tantra sections apparently represent a tradition distinct from Mustang as well as from all better known Kanjurs. However, traces of it might have survived in the Kanjur of O rgyan gling.

All this is merely hypothesis; for the time being, nothing else can be offered, and much more detailed and comprehensive analysis of the material is required to evaluate all the information provided by the recently discovered Matho manuscript fragments.

APPENDIX 1

Bodhi(sattva)cāryāvatāra 10.50c-58

verse	Matho	Derge 3871, 39b6–40a7
50c	[ལྷ་དང་ལྷ་མིན་སྡི་རྣམ]་ས་ཀྱིས་།	missing
50d	རྟ[ག]་ཏུ་ཀུས་བཅས་སྐད་/[བ]སྐྱེ་བར་ཤོག་	missing
51	།བདག་ཀྱང་འཛམ་དབྱངས་བཀའ་དྲིན་ཀྱིས་	།བདག་ཀྱང་འཛམ་དབྱངས་བཀའ་དྲིན་ཀྱིས།
		།སངས་དག་བཀའ་བཞིན་པར་དུ།
		།རྟག་ཏུ་ཚེ་རབས་དན་པ་དང་།
		།རབ་ཏུ་སྐྱེ་བ་ཐོབ་པར་ཤོག
52	འཚོ་བར་ཤོག་	།བདག་ནི་ཁ་ཟས་ཀྱི་ནས་ཀྱང་།
		།ཉམས་དང་ལྡན་ཞིང་འཚོ་བར་ཤོག
	།ཚེ་རབས་ཀུན་ཏུ་བདེན་གནས་པ་།	།ཚེ་རབས་ཀུན་ཏུ་དགེན་གནས་པར།
	ཕུན་སུམ་ལྷུན་པ་ཐོབ་	།ཕུན་སུམ་ལྷུན་པ་ཐོབ་པར་ཤོག
53		།གང་ཚོ་བལྟ་བར་འདོད་པའམ།
		།ཆུང་ཟད་ཏི་བར་འདོད་ན་ཡང་།
		།མགོན་པོ་འཛམ་དབྱངས་དེ་ཉིད་ནི།
		།གེགས་མེད་པར་ཡང་མཐོང་བར་ཤོག
54	ཕྱོགས་ཅུའི་ནམ་ཁའི་མཐས་གཏུགས་པའི་།	།ཕྱོགས་བཅུའི་ནམ་མཁའི་མཐས་གཏུགས་པའི།
	སེམས་ཅན་དོན་རྣམས་བ	།སེམས་ཅན་ཀུན་དོན་བསྒྲུབ་པའི་ཕྱིར།
		།རྣི་ལྟར་འཛམ་དབྱངས་སྤྲུལ་མཛད་པ།
		།བདག་གི་སྤྲུལ་པའང་དེ་འདྲར་ཤོག
55		།རྣི་སྲིད་ནམ་མཁའ་གནས་པ་དང་།
	ལྡུར་པ་།	།འགྲོ་བ་རྣི་སྲིད་གནས་ལྡུར་པ།
	དེ་སྲིད་བདག་ནི་གནས་ལྡུར་ནས་།	།དེ་སྲིད་བདག་ནི་གནས་ལྡུར་ནས།
	།འགྲོ་བའ་སྡུག་སྔལ་ཐར་པར་	།འགྲོ་བའི་སྡུག་བསྔལ་སེལ་བར་ཤོག
56		།འགྲོ་བའི་སྡུག་བསྔལ་གང་ཅིའང་རུང་།
		།དེ་ཀུན་བདག་ལ་སྨིན་ལྡུར་ཅིག

	ི་ག།	།བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་དགེ་འདུན་གྱིས།
		།འགྲོ་བ་བའི་ལ་སྨོན་པར་མོཏ།
57	འགྲོ་བའ་སྨྲུག་སྤུལ་སྨན་གཅིག་ཐུ།	།འགྲོ་བའི་སྨྲུག་བསྤུལ་སྨན་གཅིག་ཐུ།
	བའེ་ཐམས་ཅད་འབྱུང་བའི་གནས།	།བའེ་བ་ཐམས་ཅད་འབྱུང་བའི་གནས།
	བསྟན་པ་རྣེད་དང་བཀ	།བསྟན་པ་རྣེད་དང་བཀྲ་སྡིར་དང་།
		།བཅས་ཏེ་ཡུན་རིང་གནས་ཐུབ་ཅིག
58		།གང་གི་དྲིན་གྱིས་དགེ་བྱོ་འབྱུང་།
		།འཇམ་པའི་དབྱངས་ལ་ཐུག་འཚལ་ལོ།
	གང་གིས་དྲིན་གྱིས་བདག་དངད་པ།	།གང་གི་དྲིན་གྱིས་བདག་དང་ག
	དགེ་བའི་བཤེས་ལ་ཐུག་འཚལ་ལོ།	།དགེ་བའི་བཤེས་ལའང་བདག་ཐུག་འཚལ།

APPENDIX 2

Ālokamālāprakaraṇa

verse (acc. D)	Matho fol. ka-kha	Derge 3895, 51a1-52b2
	༄།། །།རྒྱ་གར་སྐད་དུ། ཨ་ལོ་ཀ་མཱ་ལཱ་ན་མ་སྦ་ཀཱ་ར་ན།	༄༅༅། །རྒྱ་གར་སྐད་དུ། ཨཱ་ལོ་ཀ་མཱ་ལཱ་སྦ་ཀཱ་ར་ཊཱི་ཀཱ།
	ཁོད་སྐད་དུ། སྣང་བ་འཕེད་བའི་རབ་ཀུ་ཅེད་པ།	ཁོད་སྐད་དུ། སྣང་བའི་ཕྱེད་བ་ཞེས་བྱ་བའི་རབ་ཀུ་ཅེད་པ།
	།སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཐམས་ཅད་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།	
0	།སྲིད་ཤེས་གསུམ་ནི་བཅོམ་ཕྱིར་དང་།	མི་ཤེས་གསུམ་ནི་སྤང་བའི་ཕྱིར།
	།ར[ད་] ka b2 བཞིན་གསུམ་ནི་བསྒོམ་ཅེད་པ།	།རང་བཞིན་གསུམ་ནི་བསྒོམས་པ་ཡིས།
	།གང་གིས་སེམས་ཙོམ་དུ་གསུངས་པའི།	།གང་གིས་ 51a2 སེམས་ཙོམ་དུ་གསུངས་པ།
	།ཐུབ་དབང་དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།།	།ཐུབ་དབང་དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།
1	।।སྲིད་པ་གསུམ་པོ་མཐའ་མཇུག་པ་ཡིས་མདོར་བསྟན་ནས།	།སྲིད་གསུམ་མཐའ་རྟ་བྱོན་པས་སྒྲོས་གསུངས་པ།
	།སྒྲོས་པ་སེམས་ཀྱི་རྣམ་རྟོག་ཙོམ་དུ་གསུངས་པ་ཡིན།	།བསྟན་ནས་སེམས་ཀྱི་རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཙོམ།
	। ka b3 དེ་ནི་སྐྱིང་ལས་མ་ལུས་སྤྲངས་པར་ཐུབ་ན་ན།	།གལ་ཏེ་དེ་དག་སེམས་ལས་མ་ལུས་སྤྲངས།
	།སྐྱེ་བའི་ཉིང་ཚམས་སྒྲོར་བའི་འཆིད་བ་ཡང་སྤངས་པ་ཡིན།	།ཡང་སྲིད་འཆིད་བའི་སྐྱེ་བ་ཡོད་མ་ཡིན།
2	།སྲིད་དང་ཐོལ་བ་ཡོངས་ཤེས་ལས།	།སྲིད་དང་ཐར་པ་ཡོངས་ 51b1 ཤེས་པས།
	།གཉོད་བ་ཐོབ་པའི་འབྲས་འབྱུང་བ།	།དེ་སྤངས་ཐོབ་པའི་འབྲས་བུ་འབྱུང་།

|ཆོ་བཟང་ཀུན་ཀྱི་འདི་ཉིད་ནི།|ཆོ་གོས་བཟང་པོ་ཐམས་ཅད་ནི།
|ཤད་བདག་བསྟོམ་ ka b4 ལ་འབད་པ་བྱ།|ཤད་སེམས་པ་ལ་བསྟོན་པ་ཡིན།

3 |འདོད་ཆགས་ལས་སོགས་དྲི་བཅས་སེམས།|འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་དྲིར་བཅས་སེམས།
|འཁོར་བ་དེ་འིས་རྣམ་དབེན་པ།|འཁོར་ཡིན་དེ་ལས་དབེན་པ་ཉིད།
|ཐར་པ་ཡིན་པར་མདོར་བསྟུས་ནས།|སྨིག་པ་སྣང་བའི་རྒྱུ་བ་ཡིས།
|སྨིག་པ་སྣང་བའི་རྒྱུ་པས་གསུངས།|བསྟུས་ནས་ཐར་པ་ཡིན་པར་གསུངས།

4 |འདོད་ཆགས་སྐྱན་པ་ཞེ་སྡང་རྣམས།| 51b2 འདོད་ཆགས་ཞེ་སྡང་གཉི་སྐུག་ནི།
|ལུས་ཅན་རང་སོས་ ka b5 རྟོག་པ་ཡིན།|ལུས་ཅན་རང་སེམས་རྟོག་པ་ཡིན།
|བྱིས་པ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་རྣམས་ཀྱིས།|གང་ཞེག་ཆོས་ནི་གཞན་དག་ཀྱང་།
|ཆོས་གང་ཡིན་པ་གཞན་ཡང་བརྟགས།|བྱིས་པས་བརྟག་པ་བརྫུན་བདག་ཉིད།

5 |དམ་པའི་དོན་ནི་རྣམ་རྟོག་ལ་འདུ།|དམ་པའི་དོན་ཀྱི་རྟོག་པ་ལའང་།
|མཁས་པས་ཞེན་པར་སྨྲི་བྱེད་དེ།|མཁས་པ་དེ་ཡིས་གནས་མི་བྱ།
|དགེའ་བ་འཆམ་ཡང་ན་སྨྲི་དགེའ་ལ།|དགེ་བའཆམ་མི་དགེ་བ་ཡི་ཡང་།
|རྣམ་རྟོག་ལ་ཞུལ་ཅི་ཞིག་ཡོད།|རྟོག་ལ་བྱེ་བྲག་ཅི་ཞིག་ཡོད།

6 ka b6 || ||སྐྱེ་ཞི་སྲིག་པར་བྱེད་པ་ལ།| 51b3 བརྟེན་ཅིང་བརྟེ་བ་ལ་བརྟེན་པའི།
|རྟེན་ཐ་དད་ལས་ཐ་དད་སྐྱེད།|ཤེས་སྲེག་ཉིད་དུ་བྱེ་བྲག་ཤེད།
|ཙོན་རྩྭ་འཐབ་བ་འདི་ལ་ཡང་།|ཙོན་དག་ཀྱི་ནི་ཤེ་འདིས་ཀྱང་།
|རེག་ན་སྲེག་པར་བྱེད་པ་ཉིད།|རེག་པ་ཙོམ་ཀྱིས་སྲེག་པ་ཉིད།

7 |ཡོངས་སུ་རྟོག་པ་ཆུང་ཡང་ནི།|རྣམ་པར་རྟོག་པ་ཆུང་ངུ་ཡང་།
|ཐམས་ཅད་སྣང་བར་བྱ་བ་ཉིད།|ཐམས་ཅད་ཉིད་དུ་སྣང་བར་བྱ།
|སྐྱིང་ལ་ kha a1 བསྟན་པར་བྱེད་པ་ཉིད།|འཁྲུལ་པའི་རོ་ཙོ་རྣམ་རྟོག་གིས།
|རྟོག་པ་ཁྲུལཏ་པའི་རང་བཞིན་ཏེ།|སེམས་ནི་མངོན་པར་བསྟན་པ་ཡིན།

8 |འཁྲུལཏ་པ་འང་རྣམ་པར་མ་དག་ཕྱིར།|འཁྲུལ་པ་ 51b4 ཡང་ནི་མ་དག་ཕྱིར།
×××××××××× འཕྲུལ་པ་ཡིན།|མིག་འཕྲུལ་ཀྱི་ནི་རྣམ་འཕྲུལ་ཡིན།
|སྐྱིག་འཕྲུལ་སེམས་ཀྱི་རྣམ་འཁྲུལ་པ།|མིག་འཕྲུལ་ཡང་ནི་ཤེས་བྱ་སྟེ།
|ཙོམ་དུ་རྣམ་པར་ཤེས་པར་བྱ།|སེམས་ཀྱི་ཡང་ནི་རྣམ་འཕྲུལ་ཡིན།

9 |དེ་ལྟར་སེམས་དང་དབེ་ kha a2 ནི།|དེ་ཕྱིར་སེམས་ཀྱི་དེ་དང་དེ།
|འཁྲུལ་པ་གཉིས་སུ་སྐྱེད་མཚོང་བ།|འཁྲུལ་པར་གཉིས་སུ་མེད་པ་བལྟ།
|དབུབ་མར་རྟོགས་པ་དེ་ཉིད་དེ།|དབུ་མའི་ལམ་ནི་དེ་ཉིད་དེ།
|དེ་ཉིད་ཆོས་ལ་བདག་སྐྱེད་པ།|དེ་ཉིད་ཆོས་ཀྱི་བདག་མེད་པ།

10 །ཡང་དུ་ ××××××××དུ་ཡིན་།
།དེ་བཞིན་ཉིད་སྟོང་ཉིད་དེ།
།མཉམ་ཉིད་དེ་ཉིད་གྲོལ་བ་དེ།
།དེ་ཉིད་རྣམ་པར་རིག་ཙམ་ཉིད།

11 །ཆོས་ཀུན་ནང་གི་སྣ་ལགས་ཉིད།
། kha a3 རིང་བ་མ་ཡིན་ཉེ་བ་མིན།
།དེ་བཞིན་ཉིད་རྟོགས་དཀའ་བའི་ཕྱིར།
།ངོ་བོ་འདི་ལ་རེས་བརྟག་མི་ནུས།

12 །དེ་ནི་འཕྲོས་ཐུ་མ ×××××
།སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱི་རང་རིག་ཡིན།
།བདག་འདུ་རགས་པའི་བློ་རྣམས་ཀྱིས།
།རང་རྟེན་གཞན་ཀྱང་མཐོང་མ་ཡིན།

13 । kha a4 རྣལ་འབྱོར་རིག་པས་རྣམ་ཡང་ནི།
།ཐར་དང་རིང་འདུ་ཤེས་བསྐྱེད་མི་བྱ།
།བརྟགས་པས་སྟོང་བའི་རང་བཞིན་དུ།
། ×× [བ]དག་ཉིད་ལ་མཐོང་པས་སྤྱད།

14 ཉི་མའི་ཚུ་དང་རབ་རིབ་དང་།
།རྨི་ལམ་དྲི་ཟའི་གོང་ཁེར་སོགས།
།འགྲུལ་གཞན་སེལ་བ་བཅུད་ kha a5 པའི་ཕྱིར།
།འགྲུལ་པ་ཡིན་ཡང་ཐན་འདོགས་བྱེད།

15 །དེ་དང་དེ་ཡུལ་རྟོག་རྣམས་ཀྱིས།
།ཉི་མེ་འགྲུལ་བ་[ཉི་ཟ]དག་ཉིད་དེ།
།དེའི་ཕེན་པས་རྨི་ལམ་དུ་འབ་།
།བག་ཆགས་བརྟན་པའི་དུག་དཀའ་བ།

16 །ཞེ་མའོ་ལོག་པའི་རྣམ་རྟོག་གི།
།རྒྱུན་འདི་ kha a6 མཐུག་པང་ལྡུར་བ་བཞིན།
།འབྲས་ཀྱི་སྟེང་དུ་འཕེལ་བཞིན་དང་།
།རྨི་ལམ་ལ་གཞན་རྨི་བ་བཞིན།

17 །མ་རིག་པས་ནི་སྐྱེ་ཉིད་ན།
།སྲིག་གསེར་དྲི་མས་བསྐྲིས་པ་བཞིན།

།ཡང་དག་ 51b5 མཐའ་ཡང་དེ་ཡིན་ཏེ།
།དེ་ཉིད་དེ་བཞིན་ཉིད་སྟོང་ཉིད།
།ཆོས་རྣམས་མཉམ་ཉིད་དེ་གྲོལ་ཉིད།
།དེ་ཉིད་རྣམ་པར་རིག་ཙམ་ཉིད།

།ཆོས་ཀུན་ནང་དུ་ཆུད་པའི་ཕྱིར།
།རིང་བ་མ་ཡིན་ཉེ་བའང་མིན།
།དེ་ཉིད་རྟོགས་པར་དཀའ་བས་ན།
།འདི་ཡི་ངོ་བོ་དཔྱད་མི་ནུས།

།རང་རིག་དེ་ཡང་ཐུ་ 51b6 བའི་ཕྱིར།
།སངས་རྒྱས་རྣམས་ཀྱི་ཐུ་བ་གཟིགས།
།རང་ལ་གནས་ཀྱང་བདག་འདུ་བས།
།ཕྱིང་བའི་ཕྱིར་ནི་མཐོང་བ་མེད།

།ནམ་ཡང་རྣལ་འབྱོར་རིག་པ་ཡིན།
།ཐར་པ་རིང་སྐམ་མི་བསམ་སྟེ།
།བརྟགས་པའི་ངོ་བོ་སྟོང་པ་ཉིད།
།རང་དངོས་མཐོང་བས་རྒྱ་དན་འདས།

།ཉི་ཚུ་ 51b7 རབ་རིབ་སྨིན་ལམ་དང་།
།ཁྱི་ཟའི་གོང་ཁེར་ལ་སོགས་པ།
།འགྲུལ་པ་ཡིས་ཀྱང་དགོས་བྱེད་ཅོ།
།འགྲུལ་པ་གཞན་དག་བརློག་ཕྱིར་ཅོ།

།ཡུལ་དུ་ཀུན་བརྟགས་ཏེ་དང་ངེས།
།སད་པ་འགྲུལ་པའི་བདག་ཉིད་ཀྱི།
།རྨི་ལམ་བཟློག་པའང་དེ་ཡི་ཤུགས།
།མི་བཟད་པ་ཡི་བག་ཆགས་དུག

། 52a1 ཞེ་མའོ་བཙུན་པའི་རྣམ་རྟོག་གི
།རྒྱུན་ནི་ཤིན་ཏུ་མཐུག་པ་སྟེ།
།རྨི་ལམ་ལས་ཀྱང་རྨི་ལམ་གཞན།
།རྒུད་བུར་སྟེང་དུ་རྒུད་བཞིན།

།ཡང་དག་མ་ཡིན་ངོན་སྣང་བས།
།ཡང་དག་ངོན་ནི་བསྒྲིས་ནས་གནས།

ཡང་དག་རྒྱིན་དོན་སྣང་ཐུབ་ཏུ།	ཤ་རིག་པ་ཡིས་བསྟེན་པ་ཉིད།
ཡང་དག་དོན་ཞི་བསྒོམས་ཏེ་རྣམ	ཤིག་ལེར་ནད་ 52a2 ཀྱིས་བཏབ་པ་བཞིན

18 kha b1 ལུས་ཀྱི་རྣམ་བྱེ་དུ་མ་ཡིས་	ཐ་དད་མིན་པའང་ཐ་དད་དང་
ཐ་དད་རྒྱིན་ཡང་ཐ་དད་དང་	ཕྱི་རོལ་མིན་པའང་ཕྱི་རོལ་དུ
ཕྱི་རོལ་རྒྱིན་ཡང་ཕྱི་རོལ་དང་	ཡུལ་གྱི་རྣམ་པའི་རྟོག་པ་ཡིས
སེམས་ནི་དུ་མར་སྣང་བར་འགྱུར་	སེམས་ནི་རྣམ་པ་དུ་མར་སྣང་

19 |ཕྱི་མ་རྣ་བ་མཐའ་འདི་དང་|ཕྱི་མ་རྣ་བ་ནམ་མཐའ་དང་|
|---|---|
|སྐྱར་ནའི་འཁོར་ལོའི་རི་རྣམས་དང་|སྐར་མའི་ཚོགས་དང་ས་རྣམས་དང་|
|རྒྱུ་བོ་རྣ་མཚོའི་ཕྱོགས་དང་བྲག|རྒྱ་མོའི་རྣ་མཚོ་ཕྱོགས་དང་ནི|
|འདི་དག་སེམས་ཀྱི་འཁྲུར་པ་ཡིན|འདི་དག་སེམས་ཀྱི་སྣུལ་པའོ|

20 kha b2 ཁམས་གསུམ་འདི་དག་ཅི་སྲིད་དུ	52a3 སྲིད་པའི་རྩེ་མོར་ཡོངས་བཅད་པ
སྲིད་རྩེའི་མཐར་ཟུག་འཁོར་ལྡན་པ	ཁམས་གསུམ་པོ་ནི་འདི་དག་པར
ཅི་ལྟར་སྣང་བ་ཐམས་ཅད་ཉིད	རྫི་ལྟར་སྣང་བ་འདི་ཐམས་ཅད
རྣམ་ཤེས་དུག་གི་རྒྱུ་བུར་བཞིན། |||རྣམ་ཤེས་དུག་གི་ཐིག་ལེ་ཡིན

21 ||གལ་ཏེ་སྣང་ན་ཅི་ལྟར་ཟེད།|གལ་ཏེ་སྣང་ན་རྫི་ལྟར་མེད|
|---|---|
|སྣང་ན་འང་ཅི་ལྟར་ཟེད་བདག་ཉིད|སྣང་བ་རྫི་ལྟར་མེད་དངོས་ཡིན|
|སྣང་ལས་ཡོད་ཟེད་ཅེ་སྣང་བ|སྣང་ཕྱིར་ཡོད་པ་སྣང་མ་ཡིན|
|རྫུ་ 52b3 ལམ་དུ་ཅི་མ་མཐོང་དམ|ཅི་ཀ་རྫི་ལམ་མི་སྣང་ངམ|

22 |རྟེན་ལ་སྐྱེས་པའི་དུ་མ་འིས|ལྟུག་པའི་དུ་ 52a4 མ་སྐྱེས་པ་ཡིས|
|---|---|
|བདག་ཉིད་འིས་པར་བསྒྲུབས་པས་ན|རང་གི་ངོ་བོ་འིས་རྟོགས་བསྒྲུབས|
|བློ་ལ་གཞན་གིས་ × བཞིན་ནི|གཞན་བྱི་ངོ་བོ་སྣང་བ་སྟེ|
|སྣང་བར་ཐལ་དུ་ཉེ་ཤེལ་བཞིན་ནོ|བློ་རྣམས་ཤེལ་དང་འདྲ་བ་ཡིན|

23 |རང་བཞིན་ཉིད་ཀྱིས་སྣང་སྲིད་ཡང|རང་བཞིན་ཉིད་ནི་མི་སྣང་བཞམ|
|---|---|
|འདུ་བྱེད་བག་ཆགས་དུ་མ་ཡིས|དུས་ཀྱི་བཟེགས་པ་ཐོབ་པ་ཡིས|
|ཉེ་བར་ཞེལ་བ་ kha b4 ཐོབ་དུས་སུ|འདུ་བྱེད་བག་ཆགས་ཀྱིས་བསྒོམས་པས|
|རྣམ་རྟོག་སྣང་བ་ཐ་འགྱུར་བ་ཉིད|རྣམ་པར་རྟོག་པ་སྣང་བར་འགྱུར|

24 |སེམས་ཉིད་རྣམ་པར་བསླད་པ་ལས|སེམས་ 52a5 ནི་རྣམ་པར་བསླད་པའི་ཕྱིར|
|---|---|
|བརྒྱ་དང་འཛིན་པའི་ཞུད་བ × × ×|གཅིག་ཉིད་གཉིས་སུ་སྣང་བ་ཡིན|
|གཅིག་ཉིད་གཉིས་སུ་སྣང་བར་འགྱུར|གཟུང་དང་འཛིན་པའི་དབྱེ་བ་ལ|
|ཅི་ལྟར་ཡང་ནི་ཐོམས་པ་ལས|ཤིན་ཏུ་མཁས་པ་ཅིས་མ་ཡིན|

25	།བཟུང་བའི་རྣམ་སྣ་དེས་འདོད་ཕྱིར།	།གཟུང་བའི་རྣམ་པ་མི་གཡོའི་ཕྱིར།
	ཕྱི་རོལ་ kha b5 ལྟ་བུར་སྣང་གནས་པ།	ཕྱི་རོལ་ལྟ་བུ་ཉིད་དུ་གནས།
	།འཛིན་པར་བྱེད་པ་སྟོག་བཅས་ཕྱིར།	།འཛིན་པའང་སྟོག་དང་བཅས་པའི་ཕྱིར།
	།ཞེན་དུ་གསལ་བ་ལྟ་བུ་ཡིན།	།ཞེན་ནི་གཡོ་བ་ལྟ་བུ་ཉིད།
26	།ཐག་ཚྭན་གྱུབ་ཕྱི ×××××།	། 52a6 འདིར་ནི་ཕྱི་ནང་ཟུང་ཟད་མེད།
	།ཞེན་དང་ཕྱི་རོལ་ཟུང་ཟད་བྱེད།	།ཐག་ཚྭན་དག་ནི་གྱུབ་པའི་ཕྱིར།
	།བར་ན་ཡོད་བྱིན་སེམས་ཙམ་དུ།	།བར་ན་མ་ཡིན་མེད་མིན་ཏེ།
	།རྣམ་པར་གནས་ཕྱིར་བྱེད་ཉིད་བྱིན།	།སེམས་ཙམ་དུ་ནི་གནས་ཕྱིར་རོ།
27	།འདོད་ཆགས་ kha b6 དབང་པོའི་གོང་ལ་ནི།	།དབང་པོའི་གོང་དུ་འདོད་ཆགས་མེད།
	།རོན་རྣམས་ལ་བྱེད་སེམས་ལ་འང་བྱེད།	།རོན་རྣམས་ལ་མིན་སེམས་ལ་མིན།
	།གཞན་ལ་བྱི་གནས་བདག་ཉི་གནས།	།བདག་ལ་གནས་མིན་གཞན་གནས་མིན།
	།འདི་ནི་ཡོད་བྱི×××××× [ཉིན]་།	།དེ་ནི་ཡོད་མིན་མེད་པའང་ 52a7 མིན།ཏ
28	།འབྲེལད་པ་རེས་པ་བྱེད་པའི།	།མ་བརྟགས་འབྲེལ་བའི་རྒྱུ་ཡིས་ནི།
	།རྒྱུ་དང་སེམས་ཀྱི་འགྲུལད་པ་ནི།	།སེམས་ནི་འགྲུལ་པར་ཐྱུར་ལས་ཡིན།
	འགའ་ལས་སྨིན་གི་མཐོངས་ལས་ནི།	།གཞ་ལ་ཡིན་ཡང་སྨིན་ནང་*ནས། * read སྣང་?
	རོ་རྗེའི་ kha b7 རྒེ་བཞིན་རྒྱི་བ་བཞིན།	།གནམ་ལྟགས་འབབ་པར་འཐུར་བ་བཞིན།
29	།ཞེ་སྡང་གཉིའ་སྐག་གིང་གཞན་ཡང་།	།དེ་བཞིན་ཞེ་སྡང་གཉི་སྐག་དང་།
	ཉོན་མོངས་དེ་བཞིན་སྒྱི་བ་ཡིན།	ཉོན་མོངས་རིགས་གཞན་གིང་ཡིན་པའང་།
	།ཁམས་གা××××××××××ས་།	།ཁམས་གསུམ་དུ་ནི་ 52b1 ཁྱབ་བྱེད་པ།
	།རྟོག་པའི་དུག་ལས་འཐུང་བ་ཡིན།	།རྟོག་པའི་དུག་ལས་ཀུན་ཏུ་ཐུང་།
30	།རྟོག་པ་ཡང་རྟེན་ནི་སྐེད་པའི་ཕྱིར།	།རྟོག་པ་ཡང་ནི་གཞི་མེད་པ།
	།རོན་དམ་པར་ནི་ཡོད་མ་ཡིན།།[ga a1]	།ཡང་དག་ཉིད་དུ་ཡོད་མ་ཡིན།
		།འཁའ་ཡིས་མེ་ལྷུ་འབར་བ་ནི།
		།ནམ་མཁའ་ལ་མཆེད་མཐོང་ངམ་ཅི།

verse	Matho fol. tha-da	Derge 3895, 59a3-61a1
209	ལ་སྟེད་ནས།	།སྐད་ཅིག་ཙམ་ཡང་སྐབས་ལྟན་ན།
	།ཕྱིམ་པར་ཐུར་དུ་ཀྱང་བསྟོམ་པར་བྱ།	། 59a4 ཕྱིམ་པར་ཐུར་པ་ཡིན་ཡང་བསྟོམ།
	།དཀྱིལ་ཀྱང་ལེགས་པར་བཅས་ནས་ནི།	།སྐྱིལ་མོ་ཀྱང་ནི་བཅས་ནས་སུ།
	།གཡོའ་ཉིད་སྟ་རྩེར་གཏད་ནས་ནི།	།སྟ་རྩེར་གཡོ་བའི་ཡིད་བསྟུས་ལ།

210 || ཿ || ཡུལ་ལ་རིང་དུ་གནས་ཕྱིན་ཏེ།
ལངས་པར་ཉེ་བར་བརྟེན་པའི།
དེས་གསོལ་པ་འདུན་ཏུ་བྱས་ནས་ནི།
| tha a2 ཇི་ལྟར་སེམས་ཀྱི་སྐད་བ་ལ།

211 ཚགས་ཅན་འདོད་ཆགས་དབང་འགྱུར་ཕྱིན།
ཉེས་ལྟུན་ཞེ་སྡང་བཅས་པ་འང་ཕྱིན།
དེས་གསོལ་པ་ལ་མཁས་གཏིའ་སྐུག་གིས།
སྐུན་པ་ཅན་དུ་བྱེད་པ་ཕྱིན།

212 ཚགས་ཅན་ཚགས་པའི་གནས་སུ་བྱེད།
སྡུང་ཅན་ཞེ་སྡང་གིས་ tha a3 གཏོར་བྱེད།
ཉེན་མོངས་འཇུག་པ་ངེས་པ་ཡང་།
གཏིའ་སྐུག་གཏིའ་སྐུག་གིས་འཛོམས་བྱེད།

213 ཏིང་འཛིན་བརྟན་པ་མ་ཡིན་ཕྱིར།
རྣམ་རྟོག་རྣམས་ཀྱིས་མ་ཚོད་བྱས།
འཇིག་པའི་སྟོགི་ནི་དེ་དང་དེས།
གཞན་ཉིད་ངག་ཏུ་རྟོགས་པར་བྱེད།

214 རྣོངས་ tha a4 པ་རྣོངས་པའི་འདུ་ཤེས་ཕྱིར།
དེངོས་པོ་སེམས་དཔའ་ལ་རྣོངས་ཏེ།
ཁོང་ཐ་བཞིན་ཏུ་འགྱུལ་པ་འཕེས།
ངེས་པར་སྐན་པར་ཆེར་ལྟུང་ངོ་།

215 མཁས་པས་དཔྱིགས་པའི་གནས་ལ་ནི།
ཡིད་ནི་བརྟོག་པར་བྱ་བ་སྟེ།
ཉེས་མོངས་རྒྱལ་ཙམ་གོམས་བྱས་ན།
| tha a5 མེ་ལ་མར་བཞིན་འཕེལ་བར་འགྱུར།

216 ངར་བཞིན་ལེགས་བསྟན་ཉོ་ནས་ནི།
རྣལ་འབྱོར་ནོ་མས་བྱས་དེ་ཕན་འཆད།
གསུལ་གི་ནང་དུ་དཔའ་བ་བཞིན།
འདོད་ཆགས་ལས་སྐྱེ་རྣམས་ལ།
དཔའ་བོས་དགྲ་ལྟར་རེག་པར་བྱེད།

ལོངས་སྤྱོད་ཉིད་ནི་ཉེར་གནས་པ།
ལངས་དང་སྐྱ་བར་བྱེད་པ་ཡིན།
རྗེ་ལྟར་སྡུང་བའི་རང་གི་མེམས།
དཔེས་ཤིན་ཏུ་བྱས་ནས་ནི།

འདོད་ཆགས་གནས་ལ་ཆགས་མི་ 59a5 བྱ།
ཉེས་དང་ལྟུན་ལ་སྡང་མི་བྱ།
གཏི་སྐུག་བཅས་པས་རྣོངས་མི་བྱ།
མཁས་པས་དཔིགས་པར་མི་བྱའོ།

ཆགས་པའི་གནས་ལ་ཆགས་བྱེད་དང་།
ཞེ་སྡང་ཅན་ལ་སྡང་བས་གཏོར།
ཉེན་མོངས་མིན་ཏུ་འཕེལ་བའི་ཕྱིར།
རྣོངས་པ་གཏི་སྐུག་གིས་ནི་ཉམས།

ཏིང་ངེ་ 59a6 འཛིན་ནི་མི་བརྟན་ཕྱིར།
རྣམ་པར་རྟོག་པས་ཉམས་བྱས་ནས།
ཉམས་པའི་སྟོགི་ནི་དེ་དང་དེས།
གཞན་དག་ཉིད་ནི་རབ་ཏུ་རྟོག

རྣོངས་པའང་འདུ་ཤེས་རྣོངས་པའི་ཕྱིར།
རྣོངས་པའི་དངོས་པོ་སེམས་དཔའ་ཡིན།
ཤིན་ཏུ་སྐན་ནག་སྣུག་ཏུ་ཕྱུག
འགྱུལ་པ་ཡིས་ནི་ངོང་ 59a7 བ་ཞིན།

མཁས་པས་དཔིགས་པའི་གནས་ལ་ནི།
བརྟོག་པ་རྟ་ནི་ཡིད་ལ་བྱ།
ཉེས་མོངས་ཆུང་ཟད་གོམས་པ་ཡིས།
མེ་ལ་སྐྱམ་གྱིས་བཞིན་དུ་འཕེལ།

- - - -

དེ་ནས་སྡུར་བ་བྱས་པ་ཡིས།
གཡུལ་ངོ་རྟ་ནི་དཔའ་བོ་བཞིན།
འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་པ་ཡི་གནས།
དཔའ་ 59b1 བའི་དགྲ་ལ་བསྐྱན་པར་བྱ།

217 །དེ་ཉིད་མ་ལུས་ tha a6 གཟིགས་རྣམས་ཀྱིས།
།ཉོན་མོངས་བསོགས་བསྒྲིགས་ཡིན་པར་གསུངས།
།དེ་ཕྱིར་འབདཝ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས།
།སྤང་པར་བྱ་བ་ཁོ་ན་ཉིད།

།མ་ལུས་པ་ནི་གཟིགས་པ་ཡིས།
།ཉོན་མོངས་དེ་ཉིད་སྒྲིག་པར་གསུངས།
།དེ་ཕྱིར་འབདཝ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས།
།དེ་དག་ཉིད་ནི་སྤང་བར་བྱ།

218 །དེ་ཕྱིར་བརྟག་པ་ལས་སོགས་པ།
།མ་འཁས་པས་སྡུང་བ་གསུམ་བྱ་སྟེ།
།དོན་འཛིན་པ་དང་དོན་སྡུང་བ།
།སྟོང་ tha a7 ཉིད་དོན་དང་ལྡན་པ་ཡིན།

།རྟགས་སོགས་བདག་ཉིད་མ་ལུས་པ།
།དེ་དག་གསུམ་དུ་དམིགས་པར་བྱ།
།དོན་འཛིན་དོན་དུ་དེས་སྡུང་དང་།
། 59b2 དོན་རྣམས་སྟོང་པ་ཉིད་བསྟན་པ།

219 །སེམས་བདག་ཡིན་ཞེས་རྣམ་འབྱེད་པའི།
།ཤེས་རབ་ཀྱིས་ནི་བསམ་པར་བྱ།
།ཤེས་རབ་ཕ་རོལ་ཕྱིན་འཚུལ་གིས།
།བསམ་སྦྱི་ལྡུབ་པ་ཉིད་བསམ་བྱ།

།བསམས་པ་ཡིས་ནི་ཤེས་རབ་ཀྱིས།
།དབྱེ་བ་དེས་པར་ཡང་བསམ་བྱ།
།ཤེས་རབ་ཕ་རོལ་ཕྱིན་པའི་ཚུལ།
།བསམ་ཀྱིས་མི་ལྡབ་བསམ་པར་བྱ།

220 །གང་ཞེག་སྡུང་བ་དེ་ཉིད་སྤྱིན།
།གང་ཞེག་སྦྱི་སྡུང་དེ་དེ་ཉིད།
། tha b1 དངོས་རྣམས་ཉིད་ལ་རྣམ་རྟག་ནས།
།རབ་རིབ་སྐྱབ་པལས་སྤོགས་བཞིན།

།གང་སྡུང་དེ་ནི་དེ་ཉིད་མིན།
།གང་ཞེག་མ་མཐོང་དེ་དེ་བཞིན།
།དངོས་པོར་རྟོག་པ་ཉིད་ཀྱིས་ལོང་།
། 59b3 རབ་རིབ་ཀྱིས་ནི་འགྲུལ་པ་བཞིན།

221 །དངོས་པོ་འགང་ཞིག་སྤྱིད་སྡུང་བ།
།བརྟགས་པས་འགྲུལདང་པ་ཙམ་ཡིན་ནོ།
།མཚན་སྤྱིད་མཚན་མ་ཉིད་ལ་ཡང་།
།མཚན་མ་འཇོམས་པའི་སྤྱོད་པ་བྱ།

།བདག་གིས་ཅུང་ཟད་མཐོང་བདེན་མིན།
།ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པ་འགྲུལ་པ་ཙམ།
།རྒྱུ་མཚན་མེད་པའི་མཚན་མར་ཡང་།
།ཡུན་རིང་གནས་ནི་མཚན་མས་བཅོམ།

222 །བརྫུན་པ་ཤུགས་ཀྱིས་འགྲུལ་རིག་པ།
། tha b2 ཞེ་མའོ་འཇིག་རྟེན་གི་དམྱིགས་ཀྱིས།
།རི་སྐྱེའི་སྤུ་ནི་མཐོང་བྱེད་ཀྱི།
།རབས་པའི་རི་ནི་མཐོང་སྤྱི་བྱེད།

།ཀྱེ་མ་འཇིག་རྟེན་པ་ཡི་མིག
།བརྫུན་པའི་དབང་གིས་འགྲུལ་པ་ཡིན།
།རི་ཡི་སྐྱེ་ 59b4 མ་འི་སྤུ་མཐོང་ཞིང་།
།རབས་པའི་རི་ཝ་མཐོང་མ་ཡིན།

223 །གང་ཞེག་འགྲོ་བར་འཕོང་ཀུན་པ།
།རྟ་མ་སྐུ་ཏིག་འབིགས་པ་དག
།མཚན་མ་འབིགས་ལས་རིང་གྱུར་པས།
།དེ་དག་ཀྱང་ནི་མཁས་མ་ཡིན།

།སྐྱ་ཤག་སྐུ་ཏིག་ལ་ཐོག་པ།
།འགྲོ་ན་འཕོང་ཀུན་གང་ཡིན་པ།
།མཚན་མ་ལ་ཐོག་བྱད་འཕགས་པར།
།ཀུན་ཏེ་གཉིས་པོ་ཀུན་མ་ཡིན།

224 །དོན་མཐོང་རྣམས་ tha b3 ལ་བརྟགས་པ་ཉིད་ཀྱི་ཏྲི་མ་
ཐམས་ཅད་སྤྱིད་པའི་དོན་ཉིད་སྡུང་འགྱུར་ཏེ།

།དོན་དུ་ལྟ་ལ་ཐམས་ཅད་ཀུན་བརྟགས་ཁོ་ནའི་
དོན་ནི་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་སྡུང་།

|རྒྱུད་གིས་བསྒོམ་པའི་ཚུལ་ལྟ་རྣམས་ཚོགས་སྡུད་བའི་
ནི་དགས་བསམ་པའི་ཆུ་བཞིན་དུ།
|རྒྱུར་ནི་སྐྱེས་པར་ཐྱུར་ཀྱང་ཉེ་བ་རྣམས་ལ་དེ་ལྟར་
ལྟ་རྣམས་ལསྟོགས་ཡོད་པ་མ་ཡིན་ནོ།
|ཐལ་ tha b4 ཆེར་ཡང་དག་སྐྱིན་པར་བརྟགས་པས་
ལྟུང་བས་ཁྱེར་བས་འབད་སྐྱེད་འཛིན་ཀྱི་བྱེད།

225 |མཚན་མོར་རྒྱུ་ལམ་འཇུག་པ་བཞིན།
|སྐྱེད་ཅེས་སེམས་ལ་བསམ་པར་བྱ།
|དེ་ནས་གཞན་དབང་རྟགས་སྐྱེད་པ།
|དེའི་སེམས་ནི་འཛིན་འཐུར་ཏེ།

226 |གྲུབ་དང་ཉེ་བའི་ tha b5 མ་པ་ལ།
|རང་བཞིན་ཉོན་མོངས་སྐྱེད་ཅན་སྡུད།
|ཡོངས་སུ་སྨྱག་པ་གང་ཐོབ་ནས།
|རྟོག་པ་སྐྱེད་ལ་ཡང་དག་གནས།

227 |དེ་ལ་འདི་མཐོང་བའི་བློ་ལྡན་པ།
|རང་བཞིན་གཞན་ལ་འཇུག་སྐྱི་བྱེད།
|བརྟགས་པའི་བདག་ནི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར།
|དེ་ནི་དངོས་ tha b6 ལ་ཤིན་ཏུ་ཞེན།

228 |གལ་ཏེ་འདིར་དེར་དེ་བདག་ཉིད།
|བརྟུན་པའི་བདག་ཏུ་མཐོང་ནས་ཀྱང་།
|སྡུར་བར་བདག་ཉིད་མཐོང་བར་འགྱུར།
|དེས་ན་རྒྱུ་ལམ་གྱིས་མཚོན་བྱེད།

229 |རྒྱུ་ལམ་འཇུག་པ་སྐྱེས་ཐྱུར་ནས།
|བརྟུན་པའི་བདག་ཏུ་རྒྱུ་འགྱུར་རོ།
| tha b7 སྐད་ཅིག་དེ་ལ་དམན་སྡུད་བ་འམས།
|གཅིན་པོའི་སྡུགས་ཀྱིས་བཅིས་པས་སོ།

230 |དེ་ལྟར་སྐྱིད་པོ་འཐུངས་པ་འིས།
|གལ་ཏེ་སྐྱེད་པའི་མཐའ་རིག་འགྱུར།
|དེ་ཉིད་དམྱིགས་པ་ཉིད་ལས་ནི།
|ཡོད་པའི་མཐར་ནི་འཐུར་ཞེ་ན།

|རྒྱུད་ 59b5 གིས་བསྒོམ་པས་གང་མཐན་ལྟ་བུའི་དཔའ་
ཚོགས་འདྲ་བའི་རི་དྭགས་ཆུ་བཞིན་ནོ།
|རྫོང་བུ་ལ་སོགས་ཆུ་ནི་ཉེ་བར་དེ་བཞིན་གདེན་
པར་རིགས་མིན་སྐྱམ།
ཡང་དག་མ་ཡིན་བརྟགས་པར་ལྟུང་བཞིན་འབད་
མེད་ཐལ་ཆེར་ཡང་དག་འཛིན་མ་ཡིན།

|སེམས་ཀྱིས་མེད་པ་འདི་སེམས་པ།
|ཆུ་མཚན་ 59b6 རྨི་ལམ་འཇུག་པ་བཞིན།
|ཀུན་བརྟགས་མེད་པས་གཞན་ཀྱི་དབང་།
|དེ་ན་སེམས་ཀྱིས་ཐོབ་པ་ཡིན།
|ཉོན་མོངས་མེད་པའི་རང་བཞིན་སྡུད།
|ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་ས་དང་ཉེ།
|ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་གང་ཐོབ་པ།
|རྣམ་པར་མི་རྟོག་པ་ལ་གནས།

|ཡང་དེ་མཐོང་བའི་བློ་ལྡན་ཀྱིས།
| 59b7 གཞན་ཀྱི་དངོས་ལ་འཇུག་མ་ཡིན།
|ཀུན་བརྟགས་བདག་ཉིད་མེད་པའི་ཕྱིར།
|དེ་ཉིད་ཤིན་ཏུ་བསྟོམ་མ་ཡིན།

|བརྟུན་པར་བདག་ཉིད་མཐོང་བས་ཡང་།
|གལ་ཏེ་དེ་དེ་དག་ཉིད།
|བདག་ཉིད་སྡུར་དུ་མཐོང་ན་ནི།
|དེ་ཚོ་རྒྱུ་ལམ་བཞིན་དུ་བསམ།

|རྒྱུ་ལམ་ལྟུང་བར་རེས་ཤེས་ན།
| 60a1 ཕྱི་ནས་བརྟུན་པའི་བདག་ཉིད་ནི།
|སྐད་ཅིག་གཅིག་ལ་སྡུང་མ་ཡིན།
|གཅེན་པོ་ཡིས་ནི་བཀག་ཕྱིར་རོ།

|སྐྱིད་པོ་དེ་ལྟ་བུ་འཛིན་པ།
|མེད་པའི་མཐའ་ལ་གལ་ཏེ་རེག
|དེ་བཞིན་ཉིད་ལ་ཤིན་ཏུ་དམིགས།
|གལ་ཏེ་ཉིད་དམིགས་ཐུར་ན།

231 །དེ་བསལ་དོན་ཏུ་སྟོང་ da a1 ཞིད་ནི།
།འདིར་ནི་སྐབ་ཡང་དམྱིགས་པར་བྱ།
།ལྟུ་བས་བྱས་པ་ཀུན་ལ་ཡང་།
།མཐར་ནི་སྟོང་པ་ཉིད་སྐྱན་ཏོ།

232 །རོ་རྗེ་འཛིན་བས་བླུགས་པའི་།
།ལྟུ་མ་ཡིན་གི་སྐོ་ལྟ་བུ།
།ལོག་གཉེས་བཀྲིས་དག་ལས་མ་རེག་ན།
།རྣལ་འབྱོར་རྣམ་རིག་ལ་འཛུག་བྱེད།

233 འགའ་ da a2 ཞིག་གང་རུང་ལ་རེག་ན།
།མཐའ་དེ་དག་ལ་བག་ཆེད་པས།
།རོ་རྗེ་འཛིན་བས་བཟུང་བ་ཡིས།
།བཟུང་བས་ལུས་ནི་ཉམས་པར་འགྱུར།

234 །སྒྲུབ་ལ་བྱལད་པ་ཆེད་པའི།
།ཤེས་པ་རྣམས་ལ་འདི་བརྟགས་རྣམས།
།དུ་བ་ནག་པོས་ཆེ་བཞིན་ནོ།
།སྣང་ཐོབ་རྣལ་འབྱོར་པ་ da a3 ཡིས་།

235 །འདིའི་རྟོག་པ་བསལ་བའི་ཕྱིར།
།ཆུང་ཞིག་ཕྱིས་པའི་རི་མོ་བཞིན།
།བསམ་གཏན་ལྟང་ཡང་འགྲོ་བ་ནི།
།མཐའ་དག་དྲི་མ་ཅན་མཐོང་ངོ་།

236 །འཇིག་བཞིན་རྣིངས་པ་ཉིད་དེ་བཞིན།
།ཤིན་ཏུ་འཇིག་པ་ཉིད་དང་ནི།
།གོང་སྟོང་བཞིན་ཏུ་འཇིག་པ་དང་།
།དག་ན་ da a4 ཆེད་ཅིང་རྟེན་ཆེད་པ།

237 །ཤིན་ཏུ་སྐྱོ་བ་བསྐྱེད་པ་དང་།
།ཇི་རིའི་སྐྲ་བཞིན་གཏོང་པར་བྱེད།
།བདག་པོ་ཆེད་ཅིང་བདག་གིར་ཆེད།
།སྐྱིང་ཙམ་འབའ་ཤིག་ཉིད་ཡིན་ནོ།

238 །གཞན་གྱི་དབང་ཞེས་བྱ་བའི།
།རང་བཞིན་མཐོང་བ་ཉིད་ལ་ཡང་།

།དེ་ནི་སྤང་བའི་དོན་ཕྱིར་ 60a2 ཡང་།
།སྟོང་ཉིད་ཤིན་ཏུ་དམིགས་པར་བྱ།
།སྐྲ་ཚོགས་ལྟ་ཀུན་སྤང་བའི་ཕྱིར།
།སྤྱོང་བའི་སྟོང་ཉིད་བསྟན་པ་ཡིན།

།རོ་རྗེ་སྐྱིན་གྱིས་བླུགས་པ་ཡི།
།འབར་བའི་སྐོ་ལ་ལྟ་མིན་བཞིན།
།རྣམ་རིག་ལ་འཛུག་རྣལ་འབྱོར་པས།
།ཕྱོགས་གཅིག་ཡང་དག་རེག་མ་ཡིན།

།དེ་གཅིག་དབུས་སུ་བག་ 60a3 མེད་པས།
།གཞན་འགའ་ཞིག་གིས་རིག་ཙ་རེ། ।
།རོ་རྗེ་སྐྱིན་གྱིས་བཟུང་ནས་ནི།
།དེ་ཡི་ལུས་ནི་བསྲེག་པར་འགྱུར།

།སྣང་བ་ཐོབ་པའི་རྣལ་འབྱོར་པས།
།དེ་ཡི་རྟགས་ཀྱང་ཤེས་བྱ་སྟེ།
།དཀོན་གྲུབ་མེད་ན་མི་འབྱུང་སྟེ།
།དུ་བ་སོལ་བ་དཀོན་པོ་བཞིན།

།ཀུན་ཏུ་བརྟགས་པ་སྤང་བ་ 60a4 དེས།
།མི་གསལ་བ་ཡི་རི་མོ་བཞིན།
།བསམ་གཏན་ལས་ནི་ཡངས་པ་ཡིས།
།འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་མི་གསལ་སྣང་།

།ཟད་དང་རྣིངས་པ་ལྟ་བུ་དང་།
།ཀུན་ཏུ་ཞིབ་པ་ལྟ་བུ་དང་།
།གོང་སྟོང་ལྟ་བུར་དབེན་པ་དང་།
།དག་ན་མེད་ཅིང་རྟེན་མེད་པ།

།ཤིན་ཏུ་སྐྱོ་སྐྲ་འགྲོ་བ་ལ།
།ཇི་རི་སྐྲ་འདོན་པ་ 60a5 ལ་བཞིན།
།བདག་དང་བདག་གི་མེད་པ་དང་།
།མིང་ཙམ་འབའ་ཞིག་ཁོ་ནའོ།

།གཞན་དབང་ཞེས་བྱ་མཐོང་བས་ཀྱང་།
།རང་བཞིན་འདི་ལྟ་བུ་རྟ་སྐྱང་།

|རང་སེམས་ཁོར་ལོ་བརྟན་ da a5 པ་ན།|
|བདག་ནང་དུ་བཞུགས་བཞིན་དང་།|

239 |མྱིག་འཕྱལ་འབྱུང་བ་ལྟ་བུ་དང་།|
|དེ་ཉིད་ཐུལ་པ་ཙམ་ཡིན་ནོ།|
|དེ་ལ་བརྟགས་པ་མ་ལུས་པ།|
|སྒྲུབ་པས་ནོན་པ་བཞིན་དུ་མཐོང་།|

240 |ཐམས་ཅད་མ་ལུས་བག་ཆགས་ཀྱིས|
|རིམ་བྱིས་པ་ལྟ་བུ་དང་།|
|ཁོར་ལོ་ da a6 ལྟ་བུར་འཐུལ་པ་ལས།|
|ཉེན་མོང་རྣམས་ཀྱིས་གཡེགས་པ་དང་།|

241 |བརྟན་པའི་རྒྱུ་ལམ་སད་ཤེས་ལ།|
|མཚན་གཞིའ་མཚན་ཉིད་རྒྱུད་ལྡན་པ།|
|སྟོང་ཉིད་སྟོང་ཉིད་མཐོང་རྣམས་ཀྱི།|
|མཐོང་བས་འཇིག་པ་ལྟ་བུ་ཉིད།|
|ཅི་ཡིན་ཞེས་ཀྱང་མཐོང་བ་ཡིན།|

242 |ཡོངས་ da a7 སྤྱད་པ་ཤེས་ན་ནི།|
|ཐམས་ཅད་རོ་ཅིག་བདག་ཉིད་ཅན།|
|རྣམ་དབྱེ་སྣེད་ཅིང་ཐོག་མཐའ་སྣེད།|
|རྣམ་པ་སྣེད་ཅིང་འཛིན་པ་སྣེད།|

243 |སྟོང་བ་སྣེད་ཅིང་འབད་པ་སྣེད།|
|རིང་དང་རྒྱས་པོ་མ་ཡིན་ནོ།|
|ཉི་མས་རབ་རིས་མཆོམ་པའི།|
|ཞམ་བཞག་བཞིན་དུ་དྲི་མ་སྣེད།|

244 |མཉམ་ཉིད་ཆོས་ནི་རྟོགས་པའི་ da b1 ཕྱིར།|
|ཐམས་ཅད་མཉམ་པས་མཉམ་པའང་ཡིན།|
|མཐོང་བའི་ཆོས་འདི་ཀུན་རྫོབ་སྟེ།|
|དོན་དམ་པ་ལ་མཐོང་བ་འང་སྣེད།|

245 |རྣམ་རྟོག་ཀུན་རྫོབ་དུ་བཤད་དེ།|
|རྣམ་རྟོག་གཞན་ཀྱི་རྒྱུ་ཡིན་ཏེ།|

|རང་སེམས་ཤིང་རྟ་ལ་ཞོན་དང་།|
|བདག་གིས་སྣང་*དུ་ཞུགས་ལྟ་བུར། * read གི་ནང་

|མིག་འཕྱལ་འབྱུང་བ་ལྟ་བུ་སྟེ།|
|དེ་ཉིད་ཙོ་ན་འཐུལ་ 60a6 པ་ཙམ།|
|མ་ལུས་སྐན་པས་ཞུབས་པ་བཞིན།|
|དེ་ལ་ཀུན་བརྟགས་སྟོང་མ་ཡིན།|

|བག་ཆགས་ལྟག་མའི་རི་མོ་ཡིས|
|ཐམས་ཅད་བྱིས་པ་ལྟ་བུར།|
|ཉེན་མོངས་ཉིད་ཀྱིས་ཞུབ་པ་དང་།|
|འཁོར་ལོ་ལྟ་བུར་འཁོར་བ་དང་།|

|རྨི་ལམ་གསལ་སད་ཤེས་པ་དང་།|
|མཚན་དང་མཚན་ཉིད་ 60a7 མེད་པར་སྣང་།|
- - - -
|མཐོང་ནས་མི་སྣང་དང་མཚུངས་པར།|
|ཅི་ཞིག་ལྟ་བུར་སྣང་བ་ཡིན།|

|ཡོངས་སུ་སྤྱད་པ་ཤེས་པ་ནི།|
|ཐམས་ཅད་རོ་གཅིག་བདག་ཉིད་དེ།|
|ཆ་ཤས་མེད་ཅིང་ཐོག་མཐའ་མེད།|
|རྣམ་པ་མེད་ཅིང་གཟུང་དུ་མེད།|

|སྟོང་མེད་འཆོ་ག་ཡོད་མ་ཡིན།|
|རིང་པོ་མ་ཡིན་རྒྱས་ 60b1 པོར་མིན།|
|ཉི་མས་སྐན་པ་བསལ་བ་ཡི།|
|ཞམ་མཉམ་ལྟ་བུར་དྲི་མ་མེད།|

|མཉམ་ཉིད་ཆོས་ནི་རྟོགས་པའི་ཕྱིར།|
|ཐམས་ཅད་མི་མཉམ་པ་དང་མཉམ།|
|ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ནི་ཆོས་འདི་སྣང་།|
|དོན་བའི་དོན་དུ་སྣང་མ་ཡིན།|

|རྣམ་པར་རྟོག་རྫོབ་བ་གཞན་གྱི་རྒྱུའི།|
|རྣམ་རྟོག་ཀུན་རྫོབ་ཅས་བྱང་ 60b2 བཏོང་།|

།དེ་ཉིད་དོན་དམ་པ་ཡང་སྟེ།
།རྣམ་རྟོག་ལྡོག་པར་བྱེད་པ་ཡིན།

246 །ཅི་ལྟར་བསྟན་ da b2 པ་དེ་ཡང་ནི།
།ཀུན་རྫོབ་ཉིད་ལ་གནས་པ་ཡིན།
།ཅི་ལྟར་དོན་དམ་པ་དེ་ཉོ།
།དེ་ནི་དེ་ལྟར་བརྗོད་བྱ་མིན།

247 །དེ་ཉིད་ཕྱིར་ན་ཟླུབ་འཇིགས་པས།
།བསྟན་པའི་ཚོས་ནི་བཤད་བཤད་པས།
།ཀུན་རྫོབ་ལ་གནས་མ་གྲུབ་ཅེས།
།སྟོང་བདག་ཉིད་ཀྱིས་འཇོམས་པར་བྱེད།

248 ། da b3 རྣམ་པར་རྟོག་པས་བྱིས་པ་རྣམས།
།ཡུན་རིང་ཞེལ་བས་དགའ་བ་ཡིན།
།སྨྲོས་ལ་ཆགས་པའི་སེམས་པ་ཅན།
།དེ་རྒྱང་དུ་ཡང་ཞེལ་པ་ཉིད།

249 །མཚོན་མ་བཀོད་པར་བྱ་བ་ལ།
།འདིའི་སེམས་ནི་མཁས་པ་ཡིན།
།རྣམ་རྟོག་འཇུག་པ་ཞི་བ་ཉིད།
།འཁར་ཡང་སྨྲི་དགའ་ da b4 ཡོད་མ་ཡིན།

250 །སྟོང་ཉིད་སྟོང་ཉིད་མཐོང་རྣམས་ཀྱིས།
།སྟོམ་ལས་ལྷུ་བུར་འཇུག་འཕྲུང་ཏེ།
།གཞིར་ལོག་བཞིན་དུ་སྨྲོ་བ་ཙམ།
།སེམས་ནི་བདག་ཚེར་ལ་དཀྲིགས་ནས།

251 །དུབ་པ་ངལ་སོ་ལྷུ་བུ་དང་།
།སྐྱོག་ནི་དམན་པར་བྱེད་པ་དང་།
།མགོད་ཡང་དམའ་བར་ da b5 བྱེད་པ་དང་།
།སེམས་དང་སེམས་འབྱུང་སྡུད་པ་ཡིན།

252 །ང་འཕེལ་རྟགས་ནི་མཐོང་ཕྱིར་ཡང་།
།དེ་ཉིད་མཐོང་བས་དོན་བྱས་བསྟམ།
།བརྟན་པས་བསྒོམ་པ་སྤང་བྱ་སྐྱིན།
།མཆོག་དེ་ལས་ཀྱང་མཆོག་ཡོད་དོ།

།རྣམ་པར་རྟོག་པ་བརྗོག་པ་ནི།
།དེ་ཉིད་ཙོ་ན་དམ་པའི་དོན།

།རྗེ་ལྟར་མིང་གིས་བསྟན་དེ་ཡང་།
།ཀུན་རྫོབ་ཉིད་དུ་གནས་པ་ཡིན།
།དམ་པའི་དོན་ནི་དེ་ཐཽག་ཏུ།
།དེ་བཞིན་ཚོག་གིས་དེ་ཡུལ་མིན།

།རིག་ལ་གནས་པ་མ་ཡིན་པས།
།དེ་ཕྱིར་དེ་འཇིགས་ཟླུབ་པ་ཡིས།
།སྟོང་ཉིད་བདག་ med b3 ཉིད་གསུངས་ཤིང་གསུངས།
།ཐ་དད་པ་ཡི་ཚོས་རྣམས་བསྟན།

།ཡུན་རིང་འཛེལ་བའི་རྣམ་རྟོག་ལ།
།བྱིས་པ་རྣམས་ནི་དགའ་བ་ཉིད།
།སྨྲོས་ལ་སེམས་ནི་ཆགས་པས་ན།
།དེ་ལྟ་ནི་འདི་འཛེལ་ལོ།

།མཚོན་*མ་འགོད་པའི་དོན་ལ་ནི། * corr : མཆན་
།སེམས་འདི་ཡང་ནི་མཁས་པ་ཡིས།
།རྣམ་རྟོག་ med b4 བྱ་བག་ཞི་མ་ཡིན།
།མི་འཐུབ་བ་ནི་གང་དུའང་མེད།

།བདག་མེད་པ་ལ་སེམས་དམིགས་པ།
།བཏང་སྙོམས་འདུ་བ་ཐོབ་པ་དང་།
།གཞིར་ལོག་ལྟ་བུར་འདོད་པ་མེད།
།དུག་པ་བཟློག་པ་ལྟ་བུ་དང་།

།སྟོང་ཉིད་སྟོང་པར་མཐོང་བ་ཡིས།
།མིག་ནི་འཛུམ་པར་བྱེད་མ་ཡིན།
། med b5 མགོ་འཕང་མཐོན་པོ་མ་ཡིན་དང་།
།སེམས་དང་སེམས་བྱུང་འགག་པར་འགྱུར།

།རྟགས་ནི་འདི་དག་མཐོང་ནས་ཀྱང་།
།བདག་གིས་དོན་བྱས་འདི་ཉིད་མཐོང་།
།དཔའ་ཐོས་བསྒོམ་པ་དེ་མ་ཡིན།
།མཆོག་ལས་ཀྱང་ནི་མཆོག་ཡོད་ཕྱིར།

253 །དེ་ནི་དེ་ལྟར་ཞེས་འགྲ་ཡིས་།
།དེ་ནི་བཤད་པར་ da b6 ནུས་མ་ཡིན་།
།འདིའི་རྣལ་འབྱོར་གོམས་པ་འིས་།
།རང་ཉིད་ཀྱིས་དེ་རྟོགས་གྱུར་ཏེ་།

254 །དེ་ལྟར་མཐའ་གཉིས་དབུའ་མར་གནས་།
།རྣམ་པར་རིག་པ་ཉིད་ཙམ་མཐོང་།
།འགྲོ་བ་དེ་ཉིད་ཕྱན་ཆོགས་པར་།
།འདི་ཡིས་མ་ལུས་སྟོན་པར་བྱེད་།

255 །དེ་ཉིད་ཕྱན་ཆོགས་ da b7 གནས་ཕྱིན་ཆད་།
།བདེ་གཤེགས་བདག་སྐྱེས་ཟུགས་རྟེ་ཅན་།
།སེམས་ཅན་དོན་ལ་སྒོག་ཀྱིས་ཀྱང་།
།འདི་ནི་བཀང་སྟོམས་བྱེད་ཕྱིན་ནམ་།

256 - - - -
།རྒྱུ་ལམ་དུ་ནི་བསོགས་ཀྱང་པའི་།
།བྱ་དང་རྒྱང་མ་ལསོགས་པའི་།
།གཞན་གིས་ཉེ་བར་ལོང་སྟོང་ [na a1] ...

།དེ་ཡང་འདི་ཞེས་འགའ་ཡིས་ཀྱང་།
། 60b6 དེ་ཉིད་བསྟན་པར་ནུས་མ་ཡིན།
།འདི་ནི་གོམས་བྱས་རྣལ་འབྱོར་པས།
།བདག་ཉིད་ཀྱིས་ནི་རྟོགས་པར་འགྱུར།

།རྣམ་པར་རིག་ཙོམ་ཉིད་མཐོང་ན།
།དེ་ནི་མཐའ་གཉིས་དབུས་ལ་གནས།
།འགྲོ་བ་མ་ལུས་འདི་དག་ལ།
།དེ་ཉིད་ཕྱན་སྤྱམ་ཆོགས་པ་སྟོན།

།དེ་ཉིད་ཕྱན་སྤྱམ་ 60b7 ཆོགས་གནས་ཕྱིར།
།སྣོང་རྟེ་ལྡན་པ་བདེ་གཤེགས་སྤྱས།
།སྒོག་གིས་ཀྱང་ནི་སེམས་ཅན་དོན།
།བྱེད་ལ་བཀང་སྟོམས་འཇོག་མ་ཡིན།

།ཡུལ་རྣམས་འགའ་ཡང་སེམས་པ་མེད།
།རྨི་ལམ་འཕྲུག་པ་བཞིན་དུ་བརྟེན།
།བྱ་དང་བུ་མོ་ལ་སོགས་པའི།
།གཞན་ཀྱི་ཉེ་བར་ལོངས་སྤྱོད་ 61a1 ཀྱང་།

BIBLIOGRAPHY

Primary Sources

Asvabhāva (Ngo bo nyid med pa), *sNang ba'i phreng ba'i 'grel pa yid dga' ba bskyed pa* (**Ālokamālāṭīkā Hṛdānandajananī*). D 3896.

bKa' gdams gsung 'bum = *bKa' gdams gsung 'bum phyogs bsgrigs*, Khreng tu'u: Si khron mi rigs dpe skrun khang, 2006–2009.

MAv = *Madhyamakāvatāra* by Candrakīrti. D 3861.

Shel phreng Jigmed Tsering (ed.), *Byang chub sems dpa' lo tsa ba rin chen bzang po'i khrungs rabs dka' spyad sgron ma rnam thar shel phreng lu gu rgyud.* [*The most detailed biography of Lo chen Rin chen bzang po known to date, written in the 11th century by his direct disciple Guge khyi thang pa Ye shes dpal (Dznya na shri)*], Dharamsala, 1996.

Secondary Sources

Bray, J. (2007), "Old religions, new identities and conflicting values in Ladakh". http//www.phil.uni-passau.defileadmingroup_upload45pdfconferencespaper_j._bray.pdf.

Denwood, P. (1980). "Temple and Rock Inscriptions at Alchi". In *The Cultural Heritage of Ladakh. Vol. 2*, edited by D. L. Snellgrove and T. Skorupski, Warminster: Aris & Phillips, pp. 117–163.

Dotson, B. (2015), "Failed Prototypes. Foliation and Numbering in Ninth-Century Tibetan *Śatasāhasrikā-Prajñāpāramitā-Sūtras*". *Journal Asiatique* 303/1: 153–164.

Eimer, H. (1992), *Ein Jahrzehnt Studien zur Überlieferung des Tibetischen Kanjur*, Wien: Arbeitskreis für Tibetische und Buddhistische Studien.

Eimer, H. (1999), *The Early Mustang Kanjur Catalogue. A Structured Edition of the mDo sngags bka' 'gyur dkar chag and of Ṅor chen Kun dga' bzaṅ po's bKa' 'gyur ro cog gi dkar chag bstan pa gsal ba'i sgron me*, Wien: Arbeitskreis für Tibetische und Buddhistische Studien.

Emmer, G. (2007), "Dga' ldan tshe dbang dpal bzang po and the Tibet-Ladakh-Mughal War of 1679–84". In *The Mongolia-Tibet Interface. Proceedings of the Tenth Seminar of the International Association for Tibetan Studies, Oxford 2003*, vol. 9, edited by U. E. Bulag and H. Diemberger Leiden-Boston: Brill, pp. 81–107.

Karmay, S. (1980), "An Open Letter by Pho-brang Zi-ba-'od". *The Tibet Journal* 5/3: 1–28.

Lokesh Chandra (1961), *Tibetan-Sanskrit Dictionary*, New Delhi. (Reprint Kyoto: Rinsen Book Co., 1982).

Mayer, R. (2011), *The wonderful Orgyan Ling Manuscript Kanjur*. http://blogs.orient. ox.ac.uk/kila/2011/09/19/the-wonderful-orgyan-ling-manuscript-kanjur/.

Nawang Jinpa (2015), "Why did Tibet and Ladakh Clash in the 17th Century? Rethinking the Background to the 'Mongol War' in Ngari (1679–1684)". *Tibet Journal* 40/2: 89–126.

Panglung, J. L. (1983), "Die Überreste des Klosters Ñar ma in Ladakh". In *Contributions on Tibetan Language, History and Culture. Proceedings of the Csoma de Kőrös Symposium Held at Velm, Austria, 13–19 September 1981*, vol. 1, edited by E. Steinkellner and H. Tauscher, Wien: Arbeitskreis für Tibetische und Buddhistische Studien, pp. 281–287, and plates VIII-XV.

Petech, L. (1947), "The Tibetan-Ladakhi-Moghul War of 1681–83". *Indian Historical Quarterly* 43/3: 169–199.

Petech, L. (1977), *The Kingdom of Ladakh c. 950–1842 A.D.*, Roma: Istituto Italiano per il Medio e l'Estremo Oriente.

Samten, J. (1992), *Phug brag bka' 'gyur bris ma'i dkar chag. A Catalogue of the Phug brag Manuscript Kanjur*, Dharamsala: Library of Tibetan Works and Archives.

Samten, J. (1994), "Notes on the bKa'-'gyur of O-rgyan-gling, the Family Temple of the Sixth Dalai Lama (1683–1706)". In *Tibetan Studies. Proceedings of the 6th Seminar of the International Association for Tibetan Studies. Fagernes 1992*, vol. 1, edited by P. Kvaerne, Oslo: Institute for Comparative Research in Human Culture, pp. 393–402.

Scherrer-Schaub, C. A. (1999), "Towards a Methodology for the Study of Old Tibetan Manuscripts: Dunhuang and Tabo". In *Tabo Studies II. Manuscripts, Texts, Inscriptions, and the Arts*, edited by C. A. Scherrer-Schaub and E. Steinkellner, Roma: Istituto Italiano per l'Africa e l'Oriente, pp. 3–36.

Seyfort Ruegg, D. (1981), *The Literature of the Madhyamaka School of Philosophy in India*, Wiesbaden: Otto Harrassowitz.

Snellgrove, D. L. and Skorupski, T. (1977), *The Cultural Heritage of Ladakh. Vol. 1: Central Ladakh*, Warminster: Aris & Phillips.

Snellgrove, D. L. and Skorupski, T. (1980), *The Cultural Heritage of Ladakh. Vol. 2: Zanskar and the Cave Temples of Ladakh*, Warminster: Aris & Phillips.

Tauscher, H. and Lainé, B. (2008), "Western Tibetan Kanjur Tradition." In *The Cultural History of Western Tibet. Recent Research from the China Tibetology Research Center and the University of Vienna*, edited by D. Klimburg-Salter, L. Junyan, H. Tauscher and Z. Yuan, Beijing-Wien: China Tibetology Publishing House, pp. 339–362.

Tauscher, H. and Lainé, B. (2015), "The 'Early Mustang Kanjur' and its Descendants". In *Tibet in Dialogue with its Neighbors: History, Culture and Art of Central and Western Tibet, 8th to 15th century*, edited by E. Forte, F. Liang, J., D. Klimburg-Salter, Z. Yun and H. Tauscher, Beijing - Wien: China Tibetology Publishing House, pp. 292–295 (plates), 463–481.

Tropper, K. (1996), *Die* Akṣobhyavyūhasūtra-*Inschrift in Alchi. Ein Beitrag zur Kanjurforschung*, MA Thesis, University of Vienna.

Tucci, G. (1956), *Minor Buddhist Texts I*, Roma: Istituto Italiano per il Medio ed Estremo Oriente.

Vitali, R. (1996), *The Kingdoms of Gu.ge Pu.hrang According to mNga'.ris rgyal. rabs by Gu.ge mkhan.chen Ngag.dbang grags.pa*, Dharamsala: Library of Tibetan Works and Archives.

Vitali, R. (2005), "Some Conjectures on Change and Instability During the One Hundred Years of Darkness in the History of La dwags (1280s-1380s)". In *Ladakhi Histories. Local and Regional Perspectives. Selected Papers Presented at the 9th, 10th and 11th IALS Colloquia*, edited by J. Bray, Leiden: Brill, pp. 97–123.

Abbreviations and sigla

ACIP	Asian Classics Input Project. http://www.asianclassics.org
D	Kanjur and Tanjur edition of Derge
gTb	rNying ma rgyud 'bum | mtshams brag dgon pa. http://www.thlib.org/encyclopedias/literary/canons/ngb/catalog.php
Ma	Manuscript fragments of Matho
N	Kanjur and Tanjur edition of Narthang
TBRC	Tibetan Buddhist Resource Center. http://tbrc.org/

FIGURES

All photos, if not stated otherwise, are by the author, 2014 and 2015

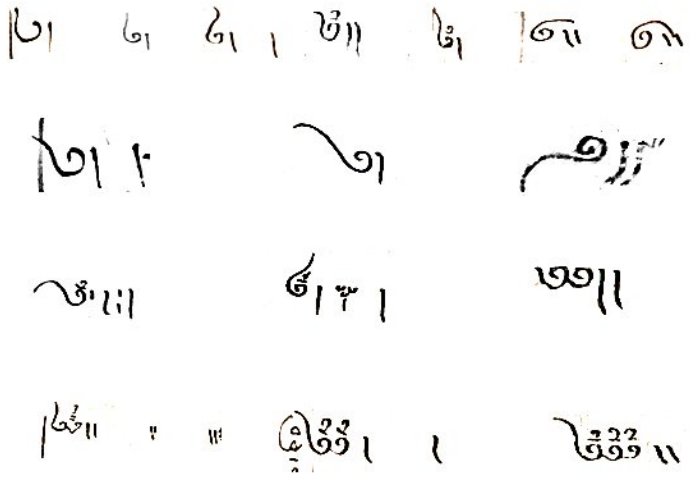

Fig. 1a: The most common forms of *mgo yig* in the Matho fragments

Fig. 1b: Examples of ornamentation

Fig. 2a: Illuminations from a *Tathāgatoṣṇīṣa-sitātapatre-aparājitāmahāpratyaṃgira-paramasiddhi* (left) and a *rTogs pa chen po yongs su rgyas pa'i mdo* manuscript (right) from the "King's stupa"

Fig. 2b: Illumination from a *Tathāgatoṣṇīṣa-sitātapatre-aparājitāmahāpratyaṃgira-paramasiddhi* manuscript from a stupa at Matho village

Fig. 3: Examples of birch bark manuscripts from the “King’s stupa”

Fig. 4: "Booklet"

Fig. 5: Examples of tantric paintings and drawings

Fig. 6: “Folded” folio

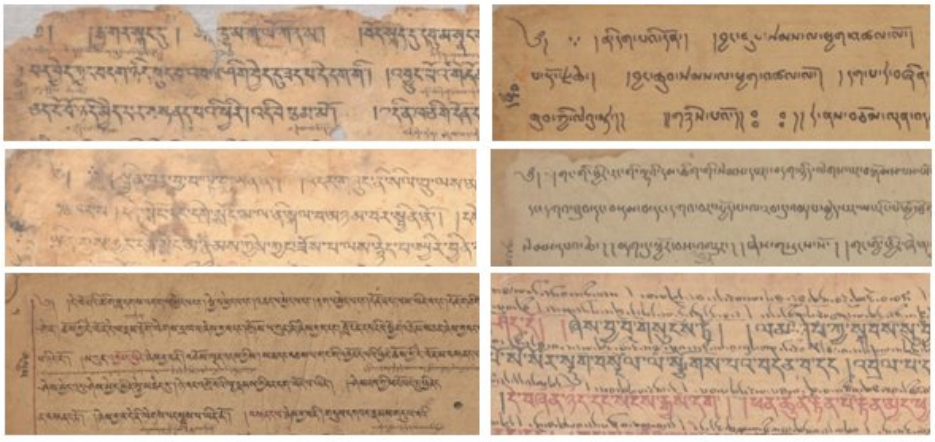

Fig. 7a: Samples of scripts in canonical texts

Fig. 7b: Samples of scripts in non-canonical texts

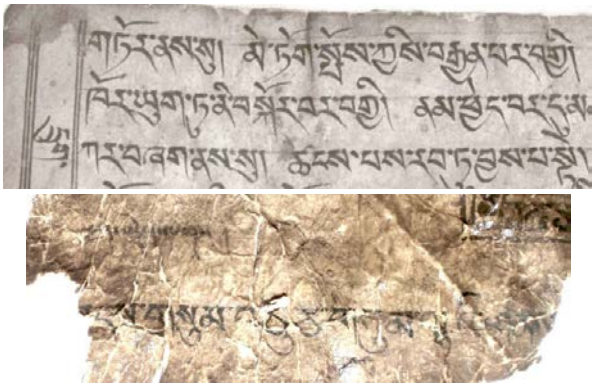

Fig. 7c: “Modern” script

Fig. 8: Alchi ’Du khang, Inscription 1 (photo by Panglung & Uebach, 1981)

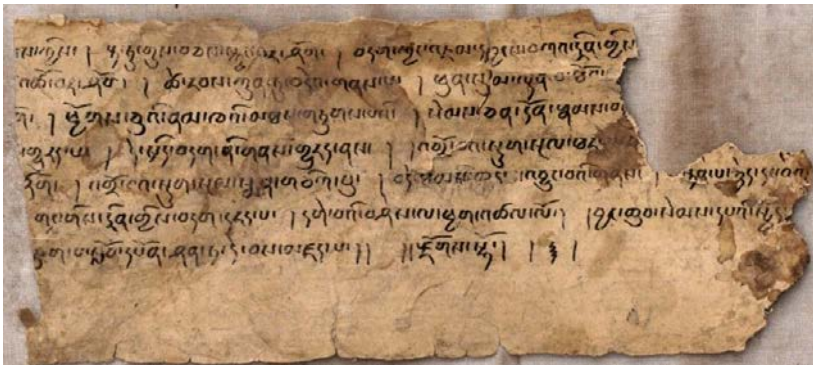

Fig. 9: Last page of the *Bodhi(sattva)cāryāvatāra* by Śāntideva

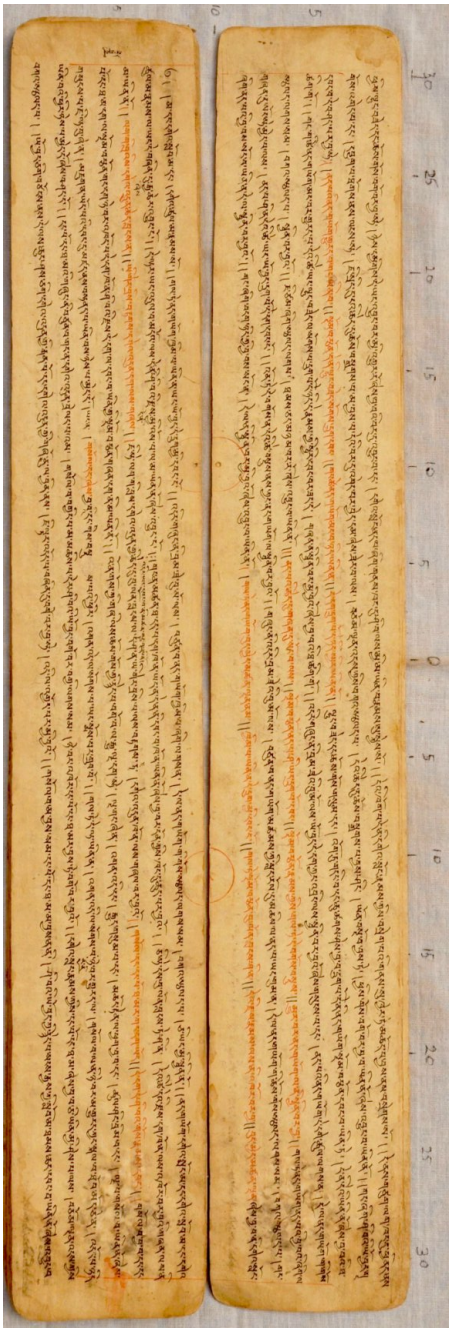

Fig. 10: Large format folio cut in half, fol. 32b-33a of
a *Mūlasarvāstivādiśrāmaṇerakārikāvṛttiprabhāvatī* manuscript